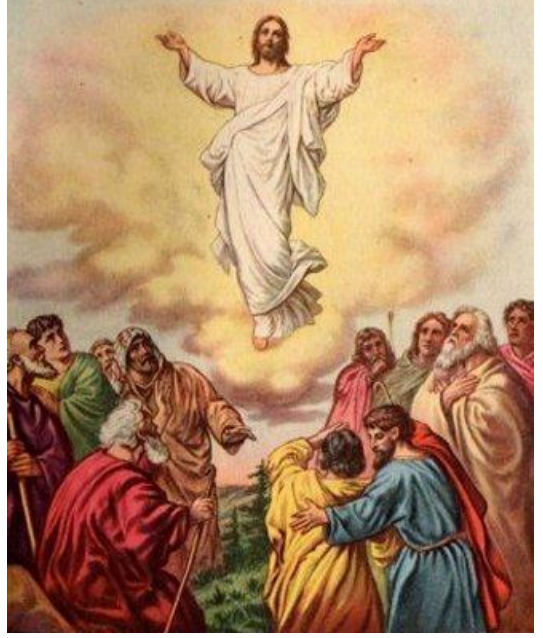

தொகுப்பு 1,
தொகுதி 1,
ஜனவரி 2011

R5829-5830

அவா'பரத்துக்கு ஏ
றி,
சிறைப்பட்டவர்க
ளுக்கு
வழிகாட்டினார்

ஆதார வசனங்கள்: அப்போஸ்தலர் 1:1 -14

இந்த ஆய்வின் ஐந்து முக்கிய அம்சங்கள் :

1) அப்போஸ்தலர்களின் எண்ணிக்கை 12 ஆக வரையறுக்கப்பட்டது 2) வரவிருக்கிற இராஜ்யத்தின் முக்கியத்துவம் 3) கிறிஸ்து பரத்துக்கேறும் சமயம் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் காலத்தைக் குறித்து விளக்க ஏற்ற தருணம் அல்ல. 4) இராஜ்யம் வருவதற்கு முன்னதாக சீஷர்கள் பூமி முழுவதும் அதைக்குறித்து பறைசாற்றும் மாபெரும் வேலையைச் செய்யவேண்டும் 5) கர்த்தர் பரத்திற்கு ஏறினது வெகுசிலரால் அறியப்பட்டு, எவ்வித ஆரவாரங்களின்றி நடந்தேறினதுபோலவே, அவருடைய இரண்டாம் வருகையும், அவ்விதமாகவே, திருடன் வருகிற விதமாய் சம்பவித்து, வெகு சிலரால் மாத்திரம் அறியப்படும்.

“அவர் உன்னதத்திற்கு ஏறி, சிறைப்பட்டவர்களைச் சிறையாக்கி, மனுஷர்களுக்கு வரங்களை அளித்தார்”-
எபேசியர் 4:8

நமது பாடம், முதலாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறபடி, பரிசுத்தவானாகிய லூக்கா எழுதின எழுத்துக்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது(லூக்கா 1:3). இந்த ஆய்வு ஐந்து விசேஷ கருப்பொருள்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் முதலாவது கருப்பொருள், அப்போஸ்தலர் எனப்பட்டவர்கள் அந்த ஸ்தானத்திற்கு இயேசுவின்மூலம் விசேஷமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே என்பதை அறிவிப்பதாகும். தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி, பரிசுத்தவானாகிய பவுல் யூதாசுக்கு பதிலாக நியமிக்கப்பட்டார். இந்த நியமமானது, தற்போதைய இங்கிலாந்து, ரோமாபுரி கண்காணிகள், தாங்கள் அப்போஸ்தலர் வழிவந்த, அப்போஸ்தல அதிகாரம்பெற்ற கண்காணிகள் என்று பறைசாற்றுவதற்கு நேரெதிராக இருக்கிறது. தங்களை அப்போஸ்தலர் என்று கூறிக்கொள்கிற யாவரும் “பொய்யர்கள்” என்ற நம் போதகரின் வார்த்தைகளோடு இவர்களது வார்த்தை முழுவதும் இசைந்திருக்கிறது -வெளிப்படுத்தல் 2:2.

இப்பாடத்தின் இரண்டாம் கருப்பொருளானது, இயேசு தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களை விட்டு பிரிவதற்கு முன்பு, அவர்களுக்கு தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் குறித்து கற்பித்தார் என்பதேயாகும். இவ்வாறு அவர்களுக்கு கற்பித்தவைகள் , முன்பு அவர் போதித்தவைகளுக்கு இசைவாகவே இருந்தது. மேலும் அவர் போதித்த போதனைகளில் பெரும்பாலானவைகள், அவர் வல்லமையோடும் மகா மகிமையோடும் வரும்போது ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோதும் அதிசயமான தேவனுடைய இராஜ்யம் குறித்தே இருந்தது. அந்த இராஜ்யத்தில் அவரால் அழைக்கப்பட்ட சீஷர்களும், பின்னடியார்களும் அங்கத்தினர்களாகி, அவரது மகிமையிலும், அவரது சிங்காசனத்திலும் உடன் சுதந்திரர்களாக பங்கடைவார்கள்.

மூன்றாவது கருப்பொருளாக நாம் கவனிப்பது, வசனங்கள் 6 மற்றும் 7ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்போஸ்தலர்கள் இராஜ்யத்தைக்குறித்தும் அந்த இராஜ்யத்தில் இஸ்ரவேலை ஆசீர்வதிக்கும் காலத்தைக் குறித்தும் அவரிடம் விசாரித்தனர். அதற்கு இயேசு பிரதியுத்தரமாக, இராஜ்யத்தின் காலங்களையும்

வேலைகளையும் அறிகிறது அவர்களுக்கு அடுத்ததல்ல என்றும், அதன் விபரங்கள் பிதாவின் கரத்தில் உள்ளது என்றும் அறிவுறுத்தினார்(அப்போஸ்தலர் 1:7). நமது ஆய்வின் நான்காம் கருப்பொருளாக, 8ம் வசனத்தின் ஆய்வு உள்ளது. அவருடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே அதைக் குறித்து அவருடைய சபையானது, பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதத்தை பெற்றதிலிருந்து உலகம் முழுவதும் சாட்சி கொடுக்கும் என்று கர்த்தர் தீர்மானமாக அறிவித்தார். விசேஷ கவனத்திற்குரிய ஐந்தாவது கருப்பொருளானது, “இந்த இயேசுவானவர் எப்படி உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வானத்துக்கு எழுந்தருளிப்போனாரோ, அப்படியே மறுபடியும் வருவார்” என்று தூதர்களின் வார்த்தைகளை எடுத்துரைக்கும் 11ம் வசனத்தை மையமாகக்கொண்டுள்ளது.

இராஜ்யத்தைக் குறித்த தவறான கருத்துக்கள்

புராட்டஸ்டன்ட் அமைப்பினர் தேவனுடைய இராஜ்யமாகிய மேசியாவின் இராஜ்யம் குறித்து விநோதமும், முரண்பட்டதுமான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். அவ்வாறே ரோமன் கத்தோலிக்க சபையினரது கருத்துக்களும் பகுத்தறிவுக்கு நியாயமாய்த் தோன்றினாலும், வேத வசனங்கள் அங்கீகரிக்காத கருத்தை கொண்டுள்ளனர். புராட்டஸ்டன்ட் அமைப்பினரின் குழப்பம் வருத்தத்திற்குரியதாகும். தேவனுடைய இராஜ்யம் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் துவங்கினது என்ற கருத்தை சிலர் கொண்டுள்ளனர். வேறுசிலரோ, அது எருசலேம் அழிக்கப்பட்டபோது துவங்கினது என்று நம்புகின்றனர். அப்படியிருந்தும் தம்முடைய இரண்டாம் வருகையைக் குறித்து இயேசுவால் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்கள் அனைத்தும் இனிவரும் காலங்களில்தான் நிறைவேறும் என்று இவர்கள் அனைவரும் புரிந்திருக்கின்றனர்.

தேவனுடைய இராஜ்யத்தை கிபி 800 ம் வருடம் தாங்கள் ஸ்தாபித்ததாக ரோமன் கத்தோலிக்கர் கூறுகின்றனர். இதன் முதல்கட்டமாக, பாமர மக்களிடமிருந்து கிறிஸ்தவ சமய மத குருமார் பிரிக்கப்பட்டு, பின்பு குருமார்களை ஒரு விசேஷ வகுப்பாராக உயர்த்தினர். பின்பு, ரோமன் திருச்சபை மாபெரும் வல்லமை அடைந்தபிறகு, பூமியின் இராஜாக்கள் தங்களைக்காட்டிலும் வலிமையில் குறைந்தவர்களாக இருந்ததினால், போப்பு மார்க்கம் இந்த பூமியின் இராஜாக்கள் மற்றும் பிரபுக்கள்மீது இயேசுவின் நாமத்தில் ஆவிக்குரிய ஆளுகையைச் செலுத்தியது. கிறிஸ்துவுக்கு பதிலாக அவருடைய ஸ்தானத்தில் கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளாக போப்புகள் கருதப்பட்டு, ஆளுகை செய்தனர்.

பூமியின் இராஜாக்களும் பிரபுக்களும், போப்பு மார்க்கத்துக்கு கீழ்ப்படிந்திருக்கும் பட்சத்தில் அவர்கள் ஜனங்களை ஆளுகை செய்வதை தொடரலாம் என அறிவுறுத்தப்பட்டனர். இந்த நிகழ்வின்மூலம், தாங்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தை ஆளுவதாக அறிவித்தனர். ஒருவேளை, அவர்கள் போப்பு மார்க்கத்துக்கு கீழ்ப்பட்டிருக்க தவறும் பட்சத்தில், அத்தகைய இராஜாக்கள் தேவனுடைய ஆவிக்குரிய இராஜ்யமாக இருக்க தகுதியற்றவர்களென்று தள்ளப்பட்டு, அவர்களுக்கு பதிலாக மற்ற இராஜாக்களும் பிரபுக்களும் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று போப்பு மார்க்கத்தினர் ஜனங்களிடத்தில் அறிவித்தனர். ஆளுகை செய்வதற்கான தெய்வீக அதிகாரம் பெற்றவர்களாக தங்களை ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதால், இந்த கூட்டு முயற்சிக்கு ஐரோப்பிய ஆட்சியாளர்கள் உடனே சம்மதம் தெரிவித்தனர். கிட்டத்தட்ட ஆயிரத்தி நூறு வருட காலங்கள் காரியங்கள் இவ்வழிமுறைப்படி வளர்ந்துவந்தது. ஐரோப்பாவில் மற்ற இராஜ்யங்கள் இந்த ஒப்பந்த உடன்படிக்கையை முறித்திருந்தாலும், ஆஸ்திரியாவும் ஹங்கேரியும், போப்புமார்க்கத்தில் உள்ள தெய்வீக வல்லமையை தொடர்ந்து ஏற்றுக்கொள்கின்றன.

பிரிட்டன் பேரரசு, அதன் இராஜாவாகிய 8ம் ஹென்றியின் தலைமையில், முதன்முதலில் போப்பு மார்க்கத்துடன் இருந்த ஒப்பந்தத்தை முறித்தது. இவருக்கு போப்புவுடன் ஒரு கருத்துவேறுபாடு ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக பிரிட்டன் ஜனங்களை தேவனுடைய இன்னுமொரு இராஜ்யமாகவும், இங்கிலாந்தின் சபையை போப்பு மார்க்கத்திலிருந்து முற்றிலும் பிரிக்கப்பட்ட ஆவிக்குரிய இராஜ்யமாகவும் ஏற்பட வழிவகுத்தன. இதன் காரணமாக, இந்த சபைக்கும் இராஜ்யத்திற்கும், ராஜாவும் அவருக்குப் பின் வருபவர்களும் தலைவர்களாக இருந்து வழிநடத்தினர். “ஸ்கான்டினேவியா மற்றும் ஜெர்மன் நாடுகளிலும் இம்மாதிரியான மாற்றங்களை லூதரனிசம் ஏற்படுத்தியது. இந்த நாடுகள் லூதரனிசத்தை அங்கீகரித்தனர். இதற்குபதிலாக லூதரனிசம் இந்த நாடுகளை தேவனுடைய இராஜ்யமாக அங்கீகரித்தது. இவ்விதமாக, இன்றைய இவ்வுலக இராஜ்யங்கள், உண்மையில் போப்பு மார்க்கத்தாரிடமிருந்தும், அதன்பின்பு,

புராட்டஸ்டன்ட் அமைப்பினர் மூலமாகவும் வருகிற அதிகாரத்தினால் இன்றும் தேவனுடைய இராஜ்யமாக உள்ளன.

ஒரு தவறு - கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் எதிர்காலத்துக்குரியது

சிந்திக்கிற யாவரும் அவர்கள் கத்தோலிக்கராகவோ, புராட்டஸ்டன்ட் அமைப்பினராகவோ இருந்தாலும், ஒரு மிகப்பெரிய தவறு அரங்கேறியிருப்பதையும், அதன்படி, இவ்வுலக இராஜ்யங்கள் ஒருபோதும் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யங்களாக இருந்ததில்லை எனவும், கிறிஸ்துவின் இராஜ்யங்கள் என்றபெயர் தங்கள் பெயரில் தவறுதலாக பொருத்திக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவ மண்டலம் என்ற பெயர், கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் என்ற உட்பொருளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவரோடொருவர் தரைமார்க்கமாகவும், கடல்மார்க்கமாகவும் நேருக்குநேர் மோதிக்கொள்கிற இந்த ஐரோப்பாவின் யுத்த தேசங்களுக்கு பொருத்திப் பார்ப்பது மிகவும் தகுதியற்ற செயலாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, “கிறிஸ்துவின் ஆவியில்லாதவன் அவருடையவன் அல்ல” என்றும், கிறிஸ்துவின் ஆவி என்பது “சாந்தம், தயவு, பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதர சிநேகம், அன்பு” ஆகியவற்றின்மூலம் வெளிப்படுகிறது என்றும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார் -ரோமர் 8:9, கலாத்தியர் 5:22,23.

இந்த யுத்த தேசங்களில் கிறிஸ்துவின் ஆவியை வெளிப்படுத்துகிற பரிசுத்தமான ஜனங்கள் இருப்பதை நாம் நிச்சயமாக நம்புகிறோம். இந்த யுத்த தேசங்கள் கிறிஸ்துவின் ஆவியை வெளிப்படுத்துவதில்லை எனவும், இந்த தேசங்கள் அவருடையவை அல்ல எனவும் நிச்சயமாக நம்புகிறோம். மாறாக, அப்போஸ்தலர்கள் கூறுகிறபடி, இவர்கள் மாம்சத்தின் கனிகளும், பிசாசின் கிரியைகளுமாகிய கோபம், துர்க்குணம், பகைமை, பொறாமை, வாக்குவாதம் மற்றும் கசப்பையே வெளிப்படுத்துகின்றனர். ஐரோப்பிய தேசங்களில் தற்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கும் யுத்தம் அர்மெகதோன் என்று வேதம் அழைக்கிற மகா உபத்திரவத்திற்கு ஆரம்பம் என்றும், இது மனுக்குலத்தை ஆயத்தப்படுத்தி, உலகம் முழுவதும் நீதியான அரசாட்சியை ஸ்தாபிக்கிறதும், சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்டதுமான (ஆகாய் 2:7) தேவனுடைய நேச குமாரனின் இராஜ்யத்திற்குள் நடத்திச்செல்லும் என வேத மாணவர்கள் நம்புகின்றனர்.

இயேசு தன்னுடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு முன்பு எவ்வளவு காலம் செல்லும் என்றும், அது நீண்டகாலமாக அல்லது குறுகிய காலமாக இருக்குமா என்பது பற்றி அவருடைய ஜனங்களுக்கு பாசாங்கு செய்வதுபோல் எதுவும் சொல்லவில்லை. இந்தக் காரியம் தெய்வீக கண்காணிப்பில் உள்ளது என்றும், அதை அப்பொழுது தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு வெளிப்படுத்துவது முறையானதல்ல என்றும் தெரிவித்தார். ஆனால் வேறே இடங்களில் ஏற்ற சமயத்தில் சில அறிகுறிகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்றும், அதன்மூலம் அவர்கள் அறிந்துகொண்டு தங்கள் இரட்சிப்பு சமீபமாய் வருகிறதை உணர்ந்து, தங்கள் தலைகளை உயர்த்தி களிகூறுவார்கள் என்று அவர்களுக்கு அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

அவ்விதமாகவே, அப்போஸ்தலர்களும் தங்களுடைய காலத்தில், தங்களுடைய மரணத்திற்கு முன்பாகவே, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தை எதிர்பார்த்திருந்ததாக நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. மாறாக, பரிசுத்த பவுல் தன்னுடைய மரணத்தைக் குறித்து முன்னறிவிக்கையில், கர்த்தருடைய ஜனங்களில் சிலர் மரண நித்திரைக்கு செல்லாமல், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை மட்டும் உயிரோடிருந்து “ஒரு நிமிஷத்தில், ஒரு இமைப்பொழுதில் மறுரூபமாக்கப்படுவார்கள்”(1கொரிந்தியர் 15:51-52) என்று கூறியதை நாம் நினைவுகூறுகிறோம். அதுபோலவே, பரிசுத்த பேதுருவும் காலங்களையும் வேளைகளையும் பற்றி சொல்ல முற்படாமல், தன்னுடைய செய்திகள் அனைத்தும் தன்னுடைய மரணத்திற்குப் பின்பு சபையின் நலனுக்காக எழுதப்பட்டு, பரிசுத்த மனிதர்களின் கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிவிக்கிறார் - 2பேதுரு 1:15.

தம்மை பின்பற்றுகிறவர்கள் உலகம் முழுவதும் சாட்சி கொடுப்பார்கள் என்று வசனம் 8ல் நம் கர்த்தர் கூறின வார்த்தைகள், இராஜ்யமானது சில நாட்களிலோ அல்லது சில வருடங்களிலோ வராது என்றும், மாறாக எல்லா ஜனங்களுக்கும், தேசங்களுக்கும், ஜாதிகளுக்கும், பாஷைக்காரருக்கும் கர்த்தருடைய அனுக்கிரகத்தை பற்றி முழுமையான சாட்சி கொடுப்பதற்கு போதுமான காலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பின்பு வரும் என்பதற்கு மற்றும் ஒரு நிரூபணம் ஆகும். அப்படியே நடந்துமிருக்கிறது.

இந்த இயேசு... எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவாறே .. வருவார்

வேத மாணவர்கள் முன்பைக் காட்டிலும் அதிக கவனமாக வேத வார்த்தைகளின் துல்லியமான பொருளை கவனித்துவருகின்றனர். இயேசு எப்படி பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டாரோ, அப்படியே மீண்டும் வருவார் என்ற வார்த்தைகள் பொதுவாக இயேசு மாம்சத்தில் அல்லது மனிதனாக வருவார் என்றே அர்த்தம் கொள்ளப்படுகிறது. இது, அவர் மாம்சத்தில் கொலையுண்டு ஆவியில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார் என்ற வசனத்துக்கு எதிரானதாகும்(1பேதுரு 3:18). மேலும் இது, போதகர் தாம் முன்பிருந்த ஆவிக்குரிய சுவாஸ்திற்சும் அல்லது தாம் உன்னதங்களுக்கு ஏறப்போவதாக கூறிய வார்த்தைகளுக்கும் எதிரானதாகும்.மேலும், “இன்னும் கொஞ்ச காலத்திலே உலகம் என்னை காணாது. நீங்களோ என்னைக் காண்பீர்கள்”. தீர்க்கதரிசனமான அவருடைய வார்த்தைகளுக்கும் இது எதிரானதாகும்-யோவான் 14:19.

சுருக்கமாகக் கூறுகையில், இயேசு பரலோக மகிமையை துறந்து, மாம்சமாக்கப்பட்டதன் தெய்வீக நோக்கம், அவர் என்றென்றும் மாம்சத்தில் இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. மாறாக, அவர் இந்த பூமிக்குரிய நிலையை எடுத்ததன்நோக்கம் மரணத்தின் பாடுகளை அனுபவிக்கவே ஆகும். மரணத்திற்கு பின்பு அந்த மாம்சீக நிலை அவசியமற்றதாகும் என்பதே அவரது முழு ஜீவியத்தின் நோக்கம் என வேதம் கூறுகிறது. ஆதாம் மாம்சீக மனிதனாய் இருந்தார், ஆதாமுக்கும் அவருடைய சந்ததிக்கும் மீட்பராவதற்கு இயேசு ஒரு பரிபூரண மனிதனாக, “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிசுக்கு விலகிவருமாக” இருக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று”(எபிரேயர் 7:26). இப்படியிருக்க, பரத்திற்குரிய நிலையோடு தொடர்பற்றவராக, மாம்சீக ஜீவியாகவே அவர் தொடர்வதற்கான காரணம் ஏதும் இருக்கவாய்ப்பில்லை.

பரிபூரண மனிதனாகிய ஆதாம் தேவதூதர்களைக் காட்டிலும் சற்று சிறியவராக இருந்தார் என்பதை நாம் நினைவுகூறும் வேளையில், பரிபூரண மனிதனாகிய இயேசுவும் தேவதூதர்களைக் காட்டிலும் சற்று சிறியவராக இருந்ததை நாம் கண்டிப்பாக உணரவேண்டும். ஆனால் அவர் இந்த தாழ்ந்த நிலையை தக்கவைத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை பரிசுத்தவானாகிய பவுல் உறுதிப்படுத்துகிறார். இவர், இயேசு மரணபரியந்தமும் உண்மையாயிருந்ததைப் பற்றி பின்வருமாறு அறிக்கையிடுகிறார்: “தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்கு தந்தருளினார்”(பிலிப்பியர் 2:9-10). அப்படி உயர்த்தப்பட்ட இயேசு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மிகவும் உன்னதமான நிலையில் இருக்கும் ஆவிக்குரிய ஜீவியாக, திவ்விய சுவாஸ்திற்சும் இருக்கிறார். அவர் பிதாவினுடைய சிங்காசனத்தில், பிதாவினுடைய வலதுபாரிசுத்தில் உட்கார்ந்து, தம்முடைய சொந்த சிங்காசனத்திற்கு ஏறும் தருணத்திற்காகவும், ஆயிரவருட அரசாட்சியை ஸ்தாபித்து, தம்மோடு தம்முடைய சபையை சிங்காசனத்தில் தம்முடைய மணவாட்டியாக சேர்த்துக்கொள்ள காத்திருக்கிறார். “நான் ஜெயங்கொண்டு என் பிதாவினுடைய சிங்காசனத்திலே அவரோடேகூட உட்கார்ந்ததுபோல, ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடேகூட உட்காரும்படிக்கு அருள்செய்வேன்” -வெளிப்படுத்தல் 3:2.

இயேசு உயிர்த்தெழுந்தபிறகு, 40 நாட்கள், கிட்டத்தட்ட பத்து அல்லது பதினொருமுறை, பெரும்பாலும் சில மணித்துளிகள் மட்டுமே தோன்றி மறைந்தார். இந்த சந்திப்புகளின்போது தம்முடைய உண்மையுள்ளவர்களுக்கு அவர் அறிவுரைகளைத் தந்ததாக நமது பாடம் நமக்குக் கூறுகின்றது. அவர் அவர்களுக்குக் காட்சியளிக்கையில், சூரியனுடைய பிரகாசத்திலும் அதிகமான ஒளியோடு பின்னாளில் அவர் தர்சு பட்டணத்தானாகிய சவுலிடம் தோன்றியதுபோல தம்முடைய பிரசன்னத்தின் மகிமையினால் அவர்களை விழ்ச்செய்யும்படி தோன்றவில்லை(அப்போஸ்தலர் 26:13). மாறாக, அவர் சில சமயம் மனிதன்போல காட்சியளித்து, சில சமயங்களில் தோட்டக்காரர், வழிப்போக்கர் போன்ற வேற்று ரூபத்திலும் காட்சியளித்தார். அவர் இரண்டுமுறை சிலுவையில் அறையப்பட்ட சரீரத்தில் காட்சியளித்து, ஆணி மற்றும் ஈட்டியினால் உண்டான தழும்புகளைக் காண்பித்தார். இந்த சரீரங்கள் மேல் வீட்டறையில் கதவுகள் மூடியிருக்கும்போது உருவெடுக்கப்பட்டன. அப்பொழுது அவர் நிர்வாணியாய் இருக்கவில்லை என்பதிலிருந்து, அவருடைய சரீரம் உருவெடுக்கப்பட்ட அதே நேரத்தில் அந்த உடைகளும் உருவாக்கப்பட்டது தெரிகின்றது.

இயேசுவின் இந்த தரிசனங்கள் அனைத்தும், “அவர் இனி மரித்தவர் அல்ல” என்று தம்முடைய சீஷர்களுக்கு எந்த சர்ச்சைக்கும் இடமளிக்காமல் நிரூபித்துக் காண்பிக்கும் நோக்கத்திற்காக நடந்தேறியது. அவர் வெவ்வேறான சரீரங்களில் காட்சியளித்தது, இந்த சரீரங்கள் அவருடைய உண்மையான ஆவிக்குரிய சரீரம் இல்லை என்றும், அவைகள் வெறும் தரிசனங்களே என்றும் நிரூபிக்கவேயாகும். நமது கர்த்தர்

ஆவிக்குரிய ஜீவியாக, அதாவது அவர் மனிதனாக வருவதற்கு முன்பே தோன்றிய முந்தைய தரிசனங்களைக் குறித்தும் வேதம் சொல்லுகிறது. முன்னொரு சமயம், ஆபிரகாமின் நாட்களில் கர்த்தர் இரண்டு தேவதூதர்களோடு தோன்றி, ஆபிரகாமோடு பேசி அவரோடு போஜனம் பண்ணினார்(ஆதியாகமம் 18). இயேசு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டபோது, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு தாம் முன்பிருந்த நிலைமைக்கு மறுபடியும் திரும்பினார். சபையார் உயிர்த்தெழுதலின்போது அடையும் மாற்றத்தைக் குறித்த வரையறை கர்த்தருக்கும் மிகச் சரியாக பொருந்தும். அவர் மரணத்தில், பலவீனத்தில் விதைக்கப்பட்டு, பலமுள்ளதில் எழுந்தார். கனவீனத்தில் (கள்ளர்களுக்கு துணைவனாக) விதைக்கப்பட்டு, மகிமையில் எழுந்தார். ஜென்ம சரீரத்தில் விதைக்கப்பட்டு, ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் எழுந்தார்” - 1கொரிந்15:42-44.

“அப்படியே வருவார்”

தேவதூதர்கள், “அதே ரூபத்தில் வருவார்” என்று சொல்லவில்லை என்பதை கவனிக்கவேண்டும். கர்த்தர் மாம்சத்திலிருந்த நிலையில் அவர்களைவிட்டு பிரிகையில், அவர் மேகங்கள் மேல் ஏறிப்போவதை அவர்கள் பார்ப்பதற்கு ஏதுவாக ஏதாவதொரு மாம்சீக சரீரத்தில் அல்லது ரூபத்திலிருந்து ஏறிப்போயிருக்கவேண்டும். காரணம், அவர்களால் அவருடைய ஆவிக்குரிய சரீரத்தை காணமுடியாது. இயேசு மேலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட தன்மையானது, அவருடைய தோற்றத்தைச் சார்ந்ததாக இல்லை. நமது கர்த்தர் அமைதலாக, உலகம் அறியாவண்ணம், இரகசியமாக, அவருடைய சீஷர்கள் மாத்திரம் அறியும்வண்ணம், ஆரவாரமில்லாமல், எக்காள சத்தம் இல்லாமல் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். அவ்விதமாகவே உலகம் அறியாத வண்ணம் அவர் வருவார். அவர் இரவிலே திருடனைப்போன்று வந்திருப்பார்(அ) பிரசன்னமாகி இருப்பார். அப்பொழுது அவருடைய சீஷர்களைத்தவிர ஒருவரும் அவருடைய வந்திருத்தலை (அ) பிரசன்னத்தை அறிந்திருக்கமாட்டார்கள்.

நமது இரட்சகர் தங்களுடைய மேம்பட்ட நிலையில் தேவதூதர்களைக்காட்டிலும் சற்று சிறிதாக்கப்பட்ட மனிதர்களுடைய நிலைக்கு நிரந்தரமாக தாழ்த்தப்பட்டார் என்று நாம் சிந்தித்ததற்கும், ஒருகாலத்தில் நாம் கொண்டிருந்த எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் இவையனைத்தும் முற்றிலும் முரண்பட்டு இருப்பது ஆச்சரியமே. பின்வரும் வரிகளை நாம் பாடுகையில், நாம் எந்தளவு தவறாகப் புரிந்திருந்தோம் என்பது வெளிப்படுகிறது.

“இரத்தம் சொட்டச்சொட்ட கல்வாரி சிலுவையிலே
ஐந்து காயம் பெற்றுக்கொண்டார் அவயங்கள் மீதினிலே
அவை ஊட்டின ஜெபம் தன்னை எனக்காக
அவை வேண்டுகின்றன, கெஞ்சுகின்றன எனக்காக உறுதியாக”

இப்படி நாம் பாடுகையில், “தூதர்களுக்கும் மேலான ஒரு ஆவிக்குரிய ஜீவியாக அவர் மகிமை அடைந்ததை நாம் எப்படி புரிந்துகொள்ளவில்லையோ, அப்படியே தம்முடைய பரிசுத்தவான்களுக்காக கர்த்தர் பரிந்துபேசும் முறைகளை நாம் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறோம் என்பது தெரிகிறது.

இதன்மூலம், அவர் வரும்பொழுது அவரோடுகூட வருகிற ஏழாவது எக்காளம் ஒரு சொல்லர்த்தமான எக்காளமல்ல என்றும், மாறாக அடையாள பாஷையில் கூறப்பட்டுள்ள எக்காளமென்றும், முந்தைய ஆறு எக்காளங்களைப்போல, அது காற்றில் தொனி எழுப்புவதும் இல்லை என்றும் இப்பொழுது நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். எனவே, போதகரின் இரண்டாம் வருகையை திருடனைப்போல் வந்திருக்கிற பாகத்திலும், பழிவாங்குகிறவராக ஜெபவாலித்து எரிகிற அக்கினியோடு அவர் வெளிப்படுகிற மகா உபத்திரவ காலம் வரையிலும் உலகம் உணராது என்று அறிகிறோம் (2தெசலோனி 1:8). அப்பொழுது உலகமானது உபத்திரவத்தை சந்திக்கும். பின்பு அநீதியான அனைத்தையும் கவிழ்த்துப்போட்டு நீதியான அரசாட்சியை ஸ்தாபிப்பதற்காக ஆயத்தப்படுத்துகிற உபத்திரவத்தோடு மகா இராஜா வந்திருப்பதை அவர்கள் படிப்படியாக புரிந்துகொள்வார்கள்.

நம்பிக்கையின் ஆசீர்வாதம்

கொஞ்சக் காலத்தில் பூமியின் சண்டைகள் யாவும் ஓயும்
கொஞ்சக் காலத்தில் அவர் கண்ணீர் யாவும் மறையும்
கொஞ்சக்காலத்தில் இந்த இருட்டும் மறைந்தே போகும்
யோகோவா தேவனின் வல்லமையே.
இந்த பூமி ஆயிரமாண்டிற்கழைக்கும்

கொஞ்சக்காலத்தில் மனிதனின் மீளா நோய்கள் யாவும்
கடந்தக் கால நினைவலையாய். தேய்ந்தே மறந்தே
போகும். கொஞ்சக் காலத்தில். அவனை மீட்டுக்கொண்ட
அன்பு கண்ணீர் யாவும் துடைக்கும். இனி கெம்பீரித்தே பாடும்

கொஞ்சக்காலத்தில் சமீபமாய் கிட்டிச்சேர்க்கும்
மகிமை நிறைந்த நாளில் விடியலின் வெளிச்சம் வீசும்
மணிக்கு மணி பிரகாசம். அதிகமாகவே வளரும்
முற்றுப்பெறும் நாள்வரைக்கும் பிரகாசமாகுமே. வாழிய தேவன்
- தொகுதி 1(ஆங்கிலம் - பக்கம் 244, தமிழ் -பக்கம் 345)

R5830-5831

பெந் தெகொஸ்தே நாளினர் ஆவி

ஆதார வசனங்கள்: அப்போஸ்தலர் 2:1 -13

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெறப்பட்ட ஆசீர்வாதம் என்ன? - அன்று முதல் இன்றுவரை உள்ள சபைக்கு அதன் முக்கியத்துவம் - அது கற்பித்த பாடம் - சிலர் புரிந்துகொண்டவிதமும் மற்றவர்கள் தவறாய் புரிந்துகொண்டவிதமும்

“நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களென்றும், தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருக்கிறாரென்றும் அறியாதிருக்கிறீர்களா?” - 1கொரிந்தியர் 3:16

யூத காலண்டரில் பெந்தெகொஸ்தே என்பது முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய ஒரு நாளாகும். அது அறுவடையில் முதற்பலனான கதிர்களை அறுத்து சேர்த்ததற்கு பின்பு வரும் ஐம்பதாவது நாளைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய முதற்பலனான நமது கர்த்தர், மாபெரும் இரட்சிப்பின் திட்டத்தில் தன்னுடைய மகிமையில் உயிர்த்தெழுந்தநிலையில், அந்த கதிர்கட்டிற்கு நிழலாயிருக்கிறார். அதில் முதல் நாற்பது நாட்கள், நாம் பார்த்தபடி சீஷர்களுக்கு சூழ்நிலைக்கேற்ற படிப்பினை தருவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. தாங்கள் இருந்த பிரச்சனைக்குரிய நிலையில் உதவுவதற்கும், உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய சரியான விசுவாசத்தோடு ஊழியத்தைத் துவக்கி, அதன்மூலம் நற்சாட்சி கொடுத்து, கர்த்தருடைய சம்பத்தை மனுஷர் மத்தியிலிருந்து கூட்டிச்சேர்ப்பதிலும் அவர்களுக்கு அது உதவியாக அமைந்தது. ஆனால் நாற்பது நாட்கள் முடிந்து, இயேசு அவர்களை விட்டுச்சென்றபோது, அவர்கள் உடனே ஊழியத்தை துவங்கவேண்டாம் என்று சொல்லி, பரத்திலிருந்து வருகிற பரிசுத்தஆவியினால் அவர்கள் நிரப்பப்படும் வரைக்கும் காத்திருக்கவேண்டுமென்றே அறிவுறுத்தினார்.

அதன்படி, பத்துநாட்கள் அவர்கள் காத்திருந்தனர். காத்திருந்ததற்கான பலனாக, பெந்தெகொஸ்தே நாளான ஐம்பதாவது நாளில் மேல்வீட்டு அறையில் இருந்தபோது அவருடைய ஆவி அவர்கள்மேல் பொழியப்பட்டது. அந்த பத்து நாட்கள் இடைவெளியில் அவர்கள் ஒரே ஒரு காரியத்தில் மாத்திரம் ஈடுபட்டனர். ஆனால் அது கர்த்தருடைய அதிகாரம் பெறாததும், அவரால் ஒருபோதும் அங்கீகரிக்கப்படாமலும் இருந்தது. யூதாஸ் ஸ்தானத்தில் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்காக சீட்டுப்போட்டதே அக்காரியமாகும். அவர்கள் இருவரைக் குறித்து சீட்டுப்போட்டதினால், அந்த இருவரில் ஒருவரே சீட்டுப்போடுதலின்மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருப்பார் என கருதப்பட்டது. ஆனால் இந்த காரியத்தை கர்த்தர் ஒருபோதும் அங்கீகரிக்கவில்லை. மேலும், அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த மத்தியாசைக் குறித்து நாம் எதுவும் வாசிப்பதுமில்லை. இதற்கு பதிலாக, ஏற்ற சமயத்தில் தேவன் “அப்போஸ்தலரில் மிக பிரதானமானவராக, ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவராய் இராத” பரிசுத்த பவுலை ஏற்படுத்தினார்.

தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரத்தியட்சமானார்

நமது கர்த்தர் பரத்திற்கு ஏறினபோது, அவர் தேவனுடைய சமூகத்தில் நமக்காக - அவருடைய சபைக்காக, அதாவது சீஷத்துவத்தின் நிபந்தனைகள் மற்றும் வரையறைகளுக்கு உட்பட்டு நடக்கிற யாவருக்காகவும் பிரத்தியட்சமானார் என்று அப்போஸ்தலர் பிரகடனப்படுத்தினார்(எபிரேயர் 9:24). அவர் உலகத்திற்கென்று பிரத்தியட்சமாகாமல் நமக்காகவே பிரத்தியட்சமானார். அவர் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார், உலகத்திற்காக மரித்தார். ஆனாலும், அவர் உலகத்தை இதுவரை ஆசீர்வதிக்கவில்லை. சபையைக் குறித்த தெய்வீகதிட்டம் முதலில் நிறைவேறித்தீரும்வரை காத்திருந்தபிறகே உலகத்தை ஆசீர்வதிப்பதற்கான காலம் துவங்கும்.

நமது கர்த்தர் பரலோகத்தின் சிங்காசனத்திற்கு ஏறிச்செல்ல எவ்வளவுகாலம் செலவிடப்பட்டது என்பதும், பரிசுத்தஆவி இறங்கிவர, பத்து நாட்களில் எவ்வளவு நாட்கள் தேவைப்பட்டது என்பதும் நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் மேல்வீட்டறையில் காத்திருந்த சீஷர்கள்மீது அனுப்பப்பட்ட பரிசுத்தஆவி, இயேசுவின் பணி பிதாவிற்கு திருப்தியாய் இருந்ததற்கு சாட்சியாகவும், பிதாவானவர் சபைக்கான பரிசுத்தஆவியை இயேசுவிடம் கொடுத்தார் என்றும், அதை இயேசு சீஷர்களுக்கு பொழிந்தார் என்றும் அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து அறிகிறோம் - அப்போஸ்தலர் 2:33.

பெந்தெகொஸ்தே நாளின் சம்பவங்கள் அன்றைய காலக்கட்டத்தின் சபைக்கு எவ்வளவு விலையேறப்பெற்றதாய் காணப்பட்டதோ, அவ்வாறே கர்த்தருடைய எல்லா அங்கங்களுக்கும் விலையேறப்பெற்றதாய் உள்ளது. தேவனுடைய குடும்பத்தில் சேர்க்கப்படும் யாவரும் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை பெறுகின்றனர் என்று வேதம் கூறுகிறது. அந்த ஜெனிப்பிக்கப்படுதலே

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மேல் வீட்டறையில் காத்திருந்தவர்களுக்கு நடந்தது. அதுமுதல் அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரரானார்கள். மேலும் "பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாமே(ரோமர் 8:17). அப்படியே பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்குப்பின், கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் வந்திருக்கிற நமக்கும் நடக்கின்றது. சீஷர்கள்மீது அக்கினிமயமாய் பிரிந்திருக்கும் நாவுகள் தோன்றினதுபோன்ற தெய்வீக வல்லமையின் விசேஷித்த வெளிப்பாட்டை நாம் பெற்றுக்கொள்ளாதபோதிலும், நாமும் அவர்கள்பெற்ற அதே பரிசுத்தஆவியை தேவனிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிறோம்.

பெந்தெகொஸ்தே ஆசீர்வாதத்தின் பொருள்

நம் கர்த்தர் பிரதான ஆசாரியன் என்ற அடையாளத்தின்மூலம், இயேசு மற்றும் அவருடைய சபையை குறிக்கிறார். அந்த ஆசாரியனின் தலையாக இயேசுவும், தலைக்குக்கீழே உள்ள சரீரத்தின் முதல் அங்கங்களாக அப்போஸ்தலர்களும், அன்றுமுதல் இன்றுவரையுள்ள கிறிஸ்துவின் சபையார் அனைவரும் அந்த சரீரத்தின் அவயவங்களாகவே இருக்கின்றனர். சபையின் தலையாகிய இயேசு, பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர் என்று நாம் அறியும்படிக்கு, அவர்மீது பரிசுத்தஆவி வெளிப்படையாய் இறங்கியது. பின்பு சீஷர்களும் அந்த சரீரத்தின் அங்கங்களாக ஒரே ஐக்கியத்திற்குள்ளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்று அவர்கள் அறியும்பொருட்டு, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்தஆவியானது அவர்கள்மீதும் வெளிப்படையாய் இறங்கியது.

ஆனால் இன்று நமக்கும் ஒரு வெளிப்படையான அடையாளம் இருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. ஏனென்றால், தேவனிடமிருந்து பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பொழியப்பட்ட இந்த ஆசீர்வாதம், ஒட்டுமொத்த சபைக்கும் சேர்ந்தே பொழியப்பட்டது. கர்த்தருடைய சித்தம்செய்ய நம்முடைய இருதயத்தை முழுவதுமாக தத்தம்செய்து, இயேசு செய்தபணியில் முழு விசுவாசம் வைத்து கிறிஸ்துவின் சபைக்குள் நாம் வரும்போது, எவ்வித வெளியரங்கமான வெளிப்பாடுகளும் இல்லாமல் நாம் ஆவியை பெற்று சபையான சரீரத்திற்குள் ஓர் அங்கமாக எண்ணப்படுகிறோம்.

அப்போஸ்தலர்கள் விஷயத்தில் வெளியரங்க வெளிப்பாடுகளின் அவசியத்திற்கான இரண்டு காரணங்களை நாம் காணலாம். முதலாவது காரணம், அவர்கள் யூதர்கள். மேலும் அவர்கள் இயேசுவின்மீது விசுவாசம்வைத்து தங்களை தத்தம் செய்தபோது, அவரால் சீஷர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். ஆனால் இயேசு மரிக்கும்வரையிலும் ஒருவரையும் பிதாவானார் புத்திரராய் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதிருந்தது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இயேசு பிரதான ஆசாரியனாக மரிப்பது மாத்திரம் இல்லாமல், பரத்துக்கு ஏறி, அவருடைய மரணத்தின்மூலம் வந்த விலைக்கிரயத்தை, நம்பொருட்டு பிதா ஏற்றுக்கொள்ளும் வரையிலும் பிதாவாகிய தேவன் எந்த மனுஷரையும் தம்முடைய பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் பாவங்கள் அனைத்தையும் மன்னிப்பதும், அவர்களோடு ஒப்புரவாகி அவர்களை தம்முடைய குடும்பத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவதும் முடியாது. இதனாலேயே, கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்கு முன்பு அப்போஸ்தலரின் நிலையைக்குறித்து நாம் பின்வருமாறு வாசிக்கிறோம். "இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதிருந்தபடியினால், பரிசுத்தஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை" -யோவான் 7:39.

தேவனுடைய முதல் மனித புத்திரனான ஆதாம் பாவம்செய்தபிறகு, அவருக்கு பின் இயேசு தேவனுடைய குமாரனாய் வரும்வரையில், தேவன் அங்கீகரித்த மனித புத்திரர் ஒருவரும் இல்லை. யூதர்களைப் பொருத்தமட்டில், பின்வரும் வசனத்தில் வாசிக்கிறபடி, இவர்கள் தேவனது வீட்டின் ஊழியர்களாக இருந்தனர். "சொல்லப்படப்போகிற காரியங்களுக்குச் சாட்சியாக, மோசே பணிவிடைக்காரனாய், அவருடைய வீட்டில் எங்கும் உண்மையுள்ளவனாய் இருந்தான். கிறிஸ்துவோ அவருடைய வீட்டிற்கு மேற்பட்டவரான குமாரனாக உண்மையுள்ளவராயிருந்தார். நாமே அவருடைய வீடாய் இருப்போம்" - எபிரேயர் 3:5-6. இப்படியிருக்க, பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதம் என்பது இயேசுவை பின்பற்றுகிறவர்களை தேவனுடைய புத்திரர்கள் என்றும், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களின் சுதந்திரவாளிகள் என்றும் அங்கீகரிக்கப்படுவதன் துவக்கமாகும்.

ஆவியின் வரங்களும், கணிகளும்

இரண்டாவது காரணம், பெந்தெகொஸ்தே நாளில்தான் கர்த்தர் அப்போஸ்தலர்களுக்கும், அவர்கள்மூலமாய் மீதியான சபை முழுவதற்கும் வரங்களை அளித்தார். இந்த வரங்கள் பலவிதமான

பாஷைகளை பேசும் ஆற்றலும், வியாதியஸ்தர்களுக்கு சுகமளித்தல் போன்ற அற்புதங்களை செய்யும் வல்லமையும் உள்ளடக்கியது. இந்த வரங்கள் அனைத்தும் சபையை ஸ்தாபிப்பதற்கு அவசியமாய் இருந்தது. இருந்தாலும், அப்போஸ்தலர்கள் மற்றவர்கள்மீது கை வைப்பதன்மூலம் மாத்திரமே வழங்கப்படும். இந்த வரங்கள் அப்போஸ்தலர்களின் மரணத்தோடு முடிவிற்கு வந்திருக்கவேண்டும். இந்த வரங்களை சபைக்கு தேவன் நீடிக்காமல்போனாலும், இவைகளைக்காட்டிலும் விசேஷித்தவைகளான ஆவியின் கனிகளை அவர் வாக்களித்திருக்கிறார். இந்த கனிகள் வெறும் வல்லமையாய் இராமல், குணலட்சணங்களை குறிப்பதால் வரங்களைக் காட்டிலும் விலையேறப்பெற்றதாய் உள்ளது - 1கொரிந்தியர் 12:31,13.

ஆவியின் கனிகள் என்பது சாந்தம், தயவு, பொறுமை, நீடியபொறுமை, சகோதரசிநேகம் மற்றும் அன்பாகும். மேலும், இவைகளை பெற்றுள்ளோர் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர் என்றும், கிறிஸ்துவின் சபையில் ஓர் அங்கமாக உள்ளார் என்பதையும் இவை ஆதாரப்படுத்துகின்றன. ஆகையால் அப்போஸ்தலர்கள் வரங்களைப்பெற்றிருந்து, பிற்பாடு கனிகளை பயிர் செய்தார்கள் என்பதற்காகவும் நாம் இப்பொழுது ஆவியின் கனிகளை பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஆவியின் வரங்களில் ஒன்றான, அறியாத பாஷைகளை பேசும் வல்லமையை, அப்போஸ்தலரில் ஒருவர் உடனடியாக வெளிப்படுத்தினார். இவர்கள் எல்லாரும் கலிலேயர்களாய் இருந்தபடியால், ஒரு பாஷையை மாத்திரமே பேசத் தெரிந்தவர்களாக இருந்தனர். ஆனால் இவர்களைப் பற்றின சாட்சி என்னவெனில், பரிசுத்தஆவி என்னும் தெய்வீக வல்லமையினால் இவர்கள் பல்வேறு பாஷைகளில் பேசினார்கள் என்றும், பல்வேறு தேசங்களில் அந்தந்த மொழி பாஷை பேசுகிற ஜனங்கள் இவர்கள் பேசுவதை தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு,

“இதோ, பேசுகிற இவர்களெல்லாரும் கலிலேயரல்லவா, அப்படியிருக்க நம்மில் அவரவர்களுடைய ஜென்ம பாஷைகளிலே இவர்கள் பேசக் கேட்கிறோமே” என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள் என்பதே.. - அப்போஸ்தலர் 2:7-8.

அவர்கள் கேட்ட விதத்தில் அற்புதம் நடந்தது என்று நாம் புரிந்துகொள்ளாமல், பேசின விதத்திலேயே நடந்தது என்று புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்போஸ்தலர்கள் எல்லாரும் ஒன்றையே பேச, அதை வெவ்வேறு தேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள் தங்களுக்கென்று தங்களுடைய பாஷையில் பேசப்பட்டதாக புரிந்துகொண்டார்கள் என்றில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு அப்போஸ்தலரும் வெவ்வேறு பாஷைகளில் பேசினதை எல்லா ஜனங்களும் கேட்டு, அந்தந்த பாஷைகளை பயன்படுத்துகிறவர்களால் பாராட்டப்பட்டனர். உண்மையில், இது ஒரு அற்புதமே. மேலும், திட்டமிடப்பட்ட பலனை அளித்தது. அது அப்போஸ்தலர்களையும் அன்றைய விசுவாசிகளையும் நம்ப வைக்கும் வல்லமையாகவும், அனுபவமாகவும் மாத்திரம் இல்லாமல் உலகத்தின் எல்லா தேசங்களிலிருந்தும் எருசலேமில் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டிருந்த பரிசுத்த யூதர்களுக்கு சாட்சியாய் அமைந்தது.

எருசலேமில் நடைபெற்ற இந்த வருடாந்திர கூடுகைகள், மோசே மூலம் கர்த்தர் நேரடியாய் கொடுத்த கட்டளையாக இருந்து, தேவனுக்கும் அவருடைய வார்த்தைகளுக்கும் உண்மையாயிருந்த யூதர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. ஒருவேளை அவர்கள் மற்ற தேசங்களுக்கு வியாபார நோக்கம் காரணமாக குடிபெயர்ந்து போயிருந்தாலும், வருடாவருடம் கர்த்தரை தொழுதுகொள்ளும்படி எருசலேமுக்கு வந்தார்கள். இந்த பயபக்தியுள்ள ஜனங்களே பெந்தெகொஸ்தே நாளில் விசேஷமாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். இந்த கூட்டத்தில் சம்பவித்தவைகளுக்கான காரணம், அப்போஸ்தலர்கள் மது அருந்தி இருந்ததே என்று கூற முற்பட்டபோதும், பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் அப்படிப்பட்ட விளக்கத்தால் கோபமடைந்து, அப்போஸ்தலர்கள் கூறவந்த காரியங்களை தயக்கமின்றி ஏற்றுக்கொண்டனர். மேலும், நின்றிருந்தவர்கள் புரியும்படி வெவ்வேறு பாஷைகளில் அப்போஸ்தலர்கள் பேசினாலும், அவர்கள் தேவனுடைய அன்பின் மகிமையான சுவிசேஷ செய்தியையே பேசினார்கள் என்று உணர்ந்துகொண்டனர்.

தேவனுடைய ஆலயம்

ஆலயம் என்ற உருவகச்சொல், சபையை தொடர்புபடுத்தி பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை பெற்றபிறகு, அவன் பரிசுத்தஆவியின் ஆலயமாக பேசப்படுகிறான். ஒவ்வொரு சபை கூடுகையும் தேவனுடைய ஆலயமாகக் கருதப்படலாம். மேலும், பரலோக நிலைக்கு கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்ட முழுமையான சபையும் தேவனுடைய ஆலயமாக இருக்கும்.

தேவனும் அவர்களில் வாசம்செய்வார். மற்றொரு ரூபகாரத்தின்படி, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் எதிர்காலத்தின் மாபெரும் ஆலயத்திற்கு ஆயத்தம் பண்ணப்படும் ஜீவனுள்ள கற்களாக இருந்து, அந்த ஆலயத்தில் அவனுக்குரிய இடத்தை அடையும்படி தற்பொழுது செதுக்கப்படும், மெருகூட்டப்படும் ஆயத்தப்படுகிறான்.

முன்வைக்கப்படும் கருத்து என்னவெனில், தேவன் முற்காலங்களில் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தில் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஷெகின்னா மகிமையால் குறிக்கப்பட்டிருந்தது போலவும், எருசலேமின் ஆலயத்தில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது போலவும், அவர் தற்போது தம்முடைய பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட அனைவரின்மூலம் குறிக்கப்பட்டு, தங்களுடைய ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தன்மையோடு இசைந்து நடந்து, கர்த்தருடைய அன்பிலே நிலைத்துநிற்கிற அனைவராலும் குறிக்கப்படுவர்.

தேவனுக்கான பகல்நேரக் காணிக்கை

என் இதயத்துடிப்பை ஒவ்வொன்றையும்
உமக்கே ஒப்படைக்கின்றேன் - அவை
எல்லாம் உமக்கே சொந்தமே

எனது மனித கட்டுக்கள் யாவும்
எனது மகிழ்வின் எனது வலியும்
மனதின் ஒவ்வொரு செயலுமே - அவை
எல்லாம் உமக்கே சொந்தமே

எனது நம்பிக்கை எனது பயம்
எனது சிரிப்பு எனது அழுகை
எனது பாடல் எனது இசையும் - அவை
எல்லாம் உமக்கே சொந்தமே

எல்லாவற்றையும் அளிக்கின்றேன்
எடுத்துக்கொள்ளும் தேவனே
உமதந்தரங்க கயிறுகொண்டு
கட்டிப்போடும் தேவனே

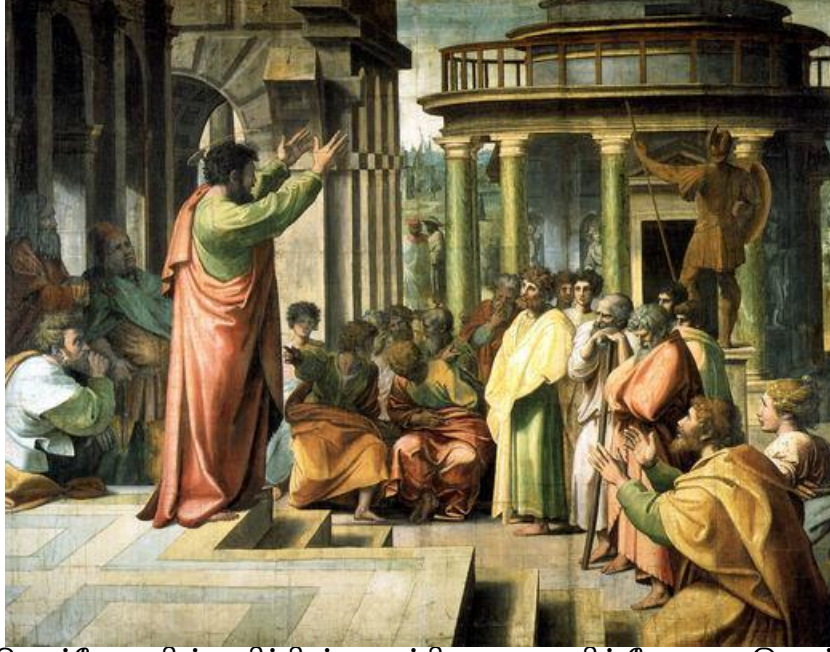
எனக்குள் நீரே மகிமையாய்
விளங்கும் மகிமை தேவனே
உமது ஒரே வார்த்தையாலே
பெருகச்செய்யும் தேவனே

பலப்படுத்தும் ஆசீர்வதியும்
அதிகரியும் என் தேவனே
துவக்க முடிவு அற்ற உம்
நிறைவுகொண்ட அன்பையே
- தொகுதி 1(ஆங்கிலம் பக்கம் 88)

பரிசுத்த பேதுரு போதித்த பெந்தெகொஸ்தே நாளின் பிரசங்கம்

ஆதார வசனங்கள் : அப்போஸ்தலர் 2:21-29

பெந்தெகொஸ்தே நாளின் தனிச்சிறப்பு - அந்நிய பாஷைகளில் பேசுவது - இதைக் குறித்து பரிசுத்தவானாகிய பேதுருவின் விளக்கம் - தாவீது பரலோகத்திற்கு ஏறிப்போகவில்லை - அவர் தன்னைப்பற்றி பேசவில்லை, மாறாக இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலைக்குறித்து தீர்க்கதரிசனமாகப் பேசினார் - இருதயத்தில் குத்தப்படுதல் - மற்ற உருவக வெளிப்பாடுகள் - இயேசு எல்லாருக்காகவும் மரித்திருந்தாலும், அறியாமையில் ஒருவரும் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை.

“கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவனெவனோ அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்”
-அப்போஸ்தலர் 2:21

இன்றைய பாடம் மிகவும் சுவாரசியமான வேத ஆய்வாகும். காரணம், இது பலதரப்பட்ட சத்தியத்தைக் கொண்டுள்ளது. யேகோவா தேவன் மற்றும் இயேசுவின் பிரதிநிதிகளாகவும், வாயாகவும் செயல்படும் மாபெரும் வேலையைத் துவங்கும் முன்பு அவர்களுடைய தகுதிப் படுத்தலுக்கு அவசியமாய் இருந்த பெந்தெகொஸ்தே நாளின் ஆசீர்வாதத்திற்காக, அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவின் அறிவுரைக்கு இணங்க மேல்வீட்டறையில் காத்திருந்தனர். அந்த ஆசீர்வாதம், பழைய ஏற்பாட்டு நிழலுக்கு இசைவாக இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு பின்வந்த ஐம்பதாவது நாளில் கிடைத்தது - லேவியராகம் 23:15-21, 1கொரிந்தியர் 15:20.

அப்போஸ்தலர்கள் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலையும், அதோடு கூட சில அற்புத வல்லமையின் வெளியரங்கமான வெளிப்பாடுகளையும் பெற்றனர். தங்களுடைய கைகளை விசுவாசிகள் அனைவரீடும் வைப்பதன்மூலமாக அவ்வல்லமையை பகிர்ந்தளிக்கும் சிறப்புரிமையையும் பெற்றிருந்தனர். இந்த விசேஷித்த ஆவியின் வரங்கள் சபை ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும், தேவனுடைய விசேஷித்த பிரதிநிதிகளாக அப்போஸ்தலர்களை அடையாளமிடவும் உதவிகரமாக இருக்கும்படி திட்டமிடப்பட்டிருந்தது தெளிவாகிறது. இவர்கள், எண்ணிக்கையில் 11பேராக இருந்தனர். அதன்பிறகு பரிசுத்தவானாகிய பவுல் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மகா பிரதான அப்போஸ்தலருக்கும் எவ்வளவும் குறைந்தவராய் இராதவராயிருந்தார்(2கொரிந் 12:11). இந்த அப்போஸ்தலர்களை பிரதிபலிக்கிற அவர்களுடைய போதனைகளின் வாயிலாக, இன்றும் அவர்களை நம்மோடு பெற்றிருக்கிறோம்.

பிற்காலங்களில் சபையின் சில கண்காணிகள் தங்களை அப்போஸ்தலர்கள் என்று உரிமைகொண்டாடினபோதிலும், அவர்கள் வேதத்தின்படி எந்த அதிகாரமும் பெறாதவர்களாகவும்,

எவ்விதமான அற்புத வரங்களை மற்றவர்களுக்கு அனுப்ப முடியாதவர்களாய் இருந்து, இயேசுவின்மூலம் தாங்கள் பெற்றிராத அதிகாரத்தை தவறாக உரிமை கொண்டாடுபவர்களாக குறிக்கப்பட்டார்கள்(வெளிப்படுத்தல் 2:2). இந்த அப்போஸ்தலர்களுடைய மரணம் மற்றும் இவர்களால் வரங்கள் அளிக்கப்பட்டு பெற்றுக்கொண்டவர்களுடைய மரணத்தோடு இந்த வரங்கள் அனைத்தும் முடிவுக்கு வந்து, அவைகளின் இடத்தில் ஞானம், விசுவாசம், மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளுகிற ஆவியின் கணிகள் நாட்டப்பெற்றன.

பரிசுத்த பேதுரு போதித்தவைகளின் சுருக்கம்

அப்போஸ்தலர் பதினோருபேரும் அந்நிய பாஷைகளில் பேசும் தங்களுடைய வரத்தை பிரயோகித்து, பாலஸ்தீனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தவிர, உலகத்தின் மற்ற அனைத்து பகுதிகளிலுமிருந்து கர்த்தரை தொழுதுகொள்ளவேண்டும் என்ற பிரமாணத்திற்கு இணங்க, அப்பொழுது எருசலேமில் கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்டிருந்த - யூதர்களுடைய கூட்டத்தில் பேசத்துவங்கினர். அப்போஸ்தலர்கள் அவர்களுடைய உடை அலங்காரம் போன்றவற்றின்மூலம் கலிலேயர்கள் என அறியப்பட்டனர். இப்படியிருக்க, இவர்கள் வெவ்வேறு தேசங்களின் வெவ்வேறு பாஷைகளை பேசியதால், கேட்டவர்கள் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தனர். முதலில் சிலர் இவர்களை குடியினால் மதிமயங்கினவர்கள் என்றும், விநோதமாக கூச்சலிடுபவர்கள் என்றும் எண்ணினர். ஆனால், தங்களுடைய சொந்த பாஷையில், ஒவ்வொரு அப்போஸ்தலனும் பேசக்கேட்டவர்கள், தங்கள் பாஷையில் பேசுகிற அப்போஸ்தலனை சுற்றி கூட்டமாகக் கூடத் தொடங்கினர். இது அவர்களுடைய கவனத்தை அப்போஸ்தலரிடத்திற்கு திருப்பியது மாத்திரமல்லாமல், ஒரு தெய்வீக வல்லமையை வெளிப்படுத்தி அவர்களுடைய மனதில் செய்தியை பதிவுசெய்தது.

சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவானவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து, தம்முடைய சீஷர்கள் மீது இந்த அற்புத வல்லமையை இப்பொழுது பொழ்ந்தார் என்பதே அந்த உபதேசத்தின் சாராம்சமாக இருந்தது. இது “என் ஆத்துமாவை பாதாளத்தில் விடீர்”(சங்கீதம் 16:10, அப்2:27) என்ற மேசியாவின் உயிர்த்தெழுதலை குறிக்கும் தாவீதின் தீர்க்கதரிசனத்தை எடுத்துக்கூற வழிவகுத்தது. இந்த தீர்க்கதரிசனம், இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து தேவன் உயிர்த்தெழுப்பண்ணியதில் நிறைவேறியது. மாறாக, தனது கல்லறையில் மரித்தநிலையில் இன்னமும் உயிர்த்தெழுதலுக்காக காத்திருக்கிற தாவீதின்மீடத்தில் ஒருபோதும் நிறைவேறவில்லை என அப்போஸ்தலர்கள் கூட்டிக்காட்டினர். தாவீது ஒரு தீர்க்கதரிசியாய் இருந்து இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலை முன்னறிவிக்க மாத்திரம் செய்தார்.

இயேசுவின் நீதி அவருடைய போதனைகளில் உள்ள அழகு, காரணமின்றி அவரை சிலுவையில் அறைந்தவர்களின் பகைமை, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையால் கட்டப்பட்டிருந்த காரணத்தாலும், தங்களுடைய அதிகாரிகளின் செயல்பாடுகளால், தண்டனை மற்றும் குற்ற உணர்வுக்கு ஏதுவாகி, தேவனுக்கு முன்பாக முழு யூத தேசமும் குற்றவாளிகளாக இருந்ததை விளக்குகிறதமான பல்வேறு விவரங்களோடு பிரசங்கம் தொடர்ந்தது. மூவாயிரம்பேர் விசுவாசித்தார்கள். இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று உணர்ந்து, அவரை சிலுவையில் அறைந்ததன்மூலம் மாபெரும் குற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது என்று ஜனங்கள் உணர்ந்து, இருதயத்தில் குத்தப்படும் அளவிற்கு காரியம் மிகத்தெளிவாக இரந்தது. அவர்கள் பயத்துடனும், வருத்தத்துடனும் “நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்” என்று கேட்டார்கள். அதற்கான பதில், “மனம்திரும்புங்கள்” தேவன் கிருபையுள்ளவராய் இருக்கிறார் அவர் உங்களை மன்னிப்பார் என்பதாயிருந்தது. அல்லாமலும், அவர்களும் அவர்களுடைய அதிகாரிகளும் அறியாமையால் இந்த கேடான செயலை செய்தார்கள் என்றும், தங்களுடைய பாவங்களை உணர்ந்து தேவனிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறவர்களை தேவன் மிகுந்த கிருபையினால் மன்னிப்பார் என்றும் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் அப்படியே செய்து, தங்களுடைய ஜீவனை தேவனிடத்தில் அர்ப்பணித்து இயேசுவை பின்பற்றுகிறவர்களாக மாறினர்.

இஸ்ரவேலுக்கு திரும்பவிருக்கும் தெய்வீக கிருபை

யூதஜனங்கள் அவர்களுடைய மேசியாவை புறக்கணித்ததால், அவர்கள் தேவகிருபையினின்று விலக்கப்பட்டனர் என்று வேதம் அறிவிக்கின்றது. எனினும் அவர்கள் மறுபடியும் தேவனுடைய தயவுக்குள்ளாக கொண்டுவரப்படும் காலம் சமீபிதிருக்கிறது. உலகத்தாரின் கண்கள் குருடாக்கப்பட்டிருந்தது போல இவர்களுடைய கண்களும் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக குருடாக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தக் காரியங்கள் தொடர்பாக சத்தியத்தைக் காணும்படி ஒருசிலரே தங்கள் புரிந்துகொள்ளுதலின் கண்கள் திறக்கப்பெற்றிருந்தனர். அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்கு பிரகாசமாய் இராதபடிக்கு இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதை குருடாக்கினான் - 2கொரிந்தியர் 4:4 என்று பரிசுத்தபவுல் இதை உறுதியாய் அறிக்கையிடுகிறார்.

ஆனால் ஏற்றக்காலத்தில் குருடான கண்கள் யாவும், செவிடான காதுகள் யாவும் திறக்கப்பட்டிருக்கும் என்று தேவன் நமக்கு தீர்க்கதரிசியின் மூலம் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார் (ஏசாயா35:5).

கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவகிருபையை பற்றிய முழுமையான அறிவு முதலில் யூதருக்கும், பின்பு புறஜாதிகளுக்கும் இப்படியாக வரும். அப்பொழுது அறிவுப்பூர்வமாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கும் அல்லது புறக்கணிப்பதற்குமான காலம் உண்டாயிருக்கும். தங்களுடைய தீமையான செயல்களுக்கு பெரும்பாலும் அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கையை அடிப்படையாக கொண்டிருக்கிற இன்றைய உலகத்தில் இருக்கும் துன்மார்க்கரைக் காட்டிலும், அப்பொழுது புறக்கணிக்கிறவர்கள் துன்மார்க்கராகக் கருதப்படுவர். முழு வெளிச்சத்திற்குள் கொண்டுவரப்பட்டதற்கு பின்பு நிறைவேறும் அவர்களுடைய நியாயத்தீர்ப்பு, கர்த்தரை ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு கீழ்ப்படிந்திருக்கும் பட்சத்தில் நித்திய ஜீவனுக்கும் அல்லது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆயிரமாண்டின் வாய்ப்புகள் மற்றும் வெளிச்சத்தை துணிகரமாக புறக்கணித்து அதற்கு விரோதமாக பாவம் செய்யும் பட்சத்தில் நித்திய மரணத்திற்குமாக இருக்கும்.

வரப்போகிற காலத்தில் யூதர்களை பொருத்தவரையில், அவர்கள் தாங்கள் குத்தினவரை நோக்கிப்பார்த்து அவருக்காக புலம்புவார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது. மேலும் அப்பொழுது கர்த்தர் அவர்கள் மீது கிருபையின் ஆவியையும் விண்ணப்பத்தின் ஆவியையும் ஊற்றுவார்(சகரியா 12:8-10). ஆனால் மாமீசு இஸ்ரவேலருக்கு தேவனுடைய தயவு திரும்புவது என்பது, முதலாவது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களின் எண்ணிக்கை நிறைவேறும் வரை சம்பவியாது. நாம் ஒரு புதிய யுகத்தின் விடியலில் இருக்கிறோம் என்றும், சபை வகுப்பார் கூடிய விரைவில் இரட்சகரோடு அவருடைய இராஜ்யத்தில் நிறைவடைந்து மகிமைப்படுவர் என்றும், அதை தொடர்ந்து தேவனுடைய கிருபை யூர் பட்சமாக கிரியை செய்யத்துவங்கும் என்றும் வேத மாணவர்கள் நம்புகின்றனர். ரோமர் 11:25-32ல் பரிசுத்த பவுல் இதைக் குறித்தே போதித்தார் என்பது தெளிவாகிறது.

சாபம் அகற்றப்படும்

இந்தப் பாடத்தில் விசேஷ முக்கியத்துவம் பெற்ற மற்றொரு காரியம், இயேசு சென்ற நரகம் என்பது எரிநரகம் அல்ல. மாறாக பாதாளமாகிய, மரண நிலை என்பதே. தேவன் அவரை அக்கினியிலிருந்து எழுப்பாமல், மரித்தோரிலிருந்தே எழுப்பினார். வேதத்தில் மனுக்குலம் அனைத்தையும் குறித்து பேசப்படும் பகுதிகளில், நரகம், ஷியோல், ஹேடிஸ் என்ற இந்த வார்த்தையே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை நாம் நினைவுகூறவேண்டும். ஒவ்வொரு தேசத்திலும் உள்ள நல்லார் மற்றும் பொல்லார், முதியவர் மற்றும் இளைஞர், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் யாவரும் வேதத்தின் நரகத்திற்கே இறங்குகின்றனர். வேதத்தின்படி ஒரே சமயத்தில் சம்பவியாமல், “அவனவன் தன் தன் வரிசையில்”(1கொரிந் 15:23) என்ற ரீதியில் சம்பவிக்கும் மரித்தோர் அனைவரின் எழுந்திருத்தலுக்காகவும், உயிர்த்தெழுதலின் விடியலுக்காகவும் காத்திருக்கிறவர்களாக அவர்கள் அங்கு நித்திரை செய்கிறார்கள்.

நாம் இப்பொழுது “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனான” சாத்தான் மற்றும் பாவம் மற்றும் மரணம் ஆளுகை செய்கிற இராக்காலத்தில் இருப்பதாக வேதம் சித்தரிக்கிறது. ஆனபோதும், பாவம் சாபம் மற்றும் மரணம் அகற்றப்பட்டு, கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதம் மேசியாவின் இராஸ்யம் மூலமாக மனுஷ சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் சென்றடைந்து, நித்திய ஜீவனுக்கான வாய்ப்பை அனைவருக்கும் தருகிற புதிய யுகமாகிய மேசியாவின் இராஜ்யத்தை, மனுக்குலத்தை ஆசீர்வதிக்கிற திவ்விய நாளில் மகிமையான விடியலாக சித்தரிக்கிறது. இது ஆவிக்குரிய நிலையில் சபை பெற்றுக்கொள்ளுகிற மகிமை, கனம் மற்றும் அழியாமையை பெற்றுக்கொள்வதற்காக தற்போது அருளப்பட்டிருக்கும் வாய்ப்பைப் போல இல்லாமல், ஏதேனில் இருந்து கல்வாரியில் மீட்டுக்கொண்ட அனைத்துமாகிய மனித பரிபூரணத்துக்கு திரும்பும் வாய்ப்பாக இருக்கும்.

நமது பொன்னான வாக்கியம் - அதன் அழகு

இங்கு நமது பொன்னான வாக்கியமாகிய 21ம் வசனத்தின் அழகை நாம் காண்கிறோம். உண்மையான இருதயத்தோடு கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற அனைவரும் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து மீட்கப்படுவார்கள் என்பதை இயேசுவின் மரணம் உறுதியளிக்கிறது. இந்த ஆசீர்வாதத்தை விரும்பி சேர்ப்பதற்கான போதிய புரிந்துகொள்ளுதலுக்குரிய நிலைக்கு அனைவரும் கொண்டுவரப்படுவார்கள் என்றும் உறுதியளிக்கிறது. புறஜாதியாரும் நாகரீகம் அடைந்த தேசத்தின் பெரும்பான்மையான ஜனங்களும், யூதர்களும் தற்போது கேட்கும் செவிகள் பெற்றிராதவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு தேசத்திலும் உள்ள வெகுசிலரே தற்போது இந்த பெரிதான ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுள்ளனர். தேவனுடனான உறவிற்கு

திரும்பக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இவர்களே தங்களுடைய அந்நியப்படுத்தப்பட்டிருந்த நிலையிலிருந்து தற்போது காப்பாற்றப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மேலும் இவர்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில், மகிமைக்கும், கனத்துக்கும், அழியாமைக்கும், மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் உள்ள பங்கிற்கும் இறுதியாக இரட்சிக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் மூலம் உலகளாவிய ஏதேனில் நித்திய ஜீவனுக்கான வாய்ப்பளிப்பதற்கு மனித சந்ததியில் ஒவ்வொருவருக்கும் சத்திய வெளிச்சத்தின் ஆசீர்வாதமும், அறிவும், மேம்படுத்துகிற வல்லமையும் இறுதியில் சென்றடையும்.

அரண்மனைகள்

படி அல்லது படிக்கட்டின்று, அங்குமிங்குமாக மாடம் அமைத்து, காற்றில் அரண்மனையைக் கட்டுகிறவர்கள் கட்டட்டும். கால்களால் ஏறுவதற்கு பதிலாக, இறக்கைகள் எடுத்து பறக்கட்டும். தங்களுடைய மணிகோபுரங்கள் வானத்தைத் தொடவேண்டும் என நினைக்கட்டும். நானோ என்னுடைய அஸ்திவாரத்தை ஆழத்தில்வைத்து, நான் ஓடும்முன்பு தவழ கற்றுக்கொள்கிறேன். தன்னுடைய அஸ்திவாரத்தை மிகத் தாழ்வாக வைக்க கன்மலைக்குள் தோண்டுகிறவன், தாமதித்தாலும் ஏற்ற சமயத்தில் நிச்சயம் உயர கட்டுவான்

- கிறிஸ்டோபர் ஹார்வே

சீர்பொருந்தும் பூமி

மேகங்கள் கோபமாக வானிலிருந்து பூமிக்கே
அவன்மேலே தேவகோபம் பழிவாங்க நிற்குதே,
அவளை தேவன் ஆதியிலே அன்புடனே சிட்சித்தாலும்
எழும்போது மகிமையிலும் அழகினிலும் மூழ்கிடுவாள்.

பூமிப்பெண்ணே பூமிப்பெண்ணே நிச்சயமாய் நீ எழுவாய்
அடித்தபிதா அணைத்திடுவார், ஆற்றிடுவார், தேற்றிடுவார்,
அடக்கியாண்ட இரக்கமற்ற எதிரியையே நியாயந்தீர்ப்பார்.
கட்டுக்களைத் தகர்த்திடுவார் கயிறுகளை எறிந்திடுவார்

உனது மண் என்றும் இறவா மாறாத செழுமையுறும்
உன் மலைகள் பள்ளத்தாக்கு கெம்பீரித்து ஜெயம் பாடும்
உன் வறண்ட கன்மலைகள்தாகத்தால் கைவிடாது
உனைக்கண்டு புறஜாதி இகழ்வதில்ல, நகைப்பதில்லை

பாலை வெப்பம் கக்காது
பலன் தருமே பதின்மடங்கு
முள் குறுக்கு வீளைந்த நிலம் ஏதேனாய் பரிணமிக்கும்
வல்லண்மை கொண்ட தூதன் பொற்கோல் அசைத்துவந்து,
ஆர்ப்பரித்து இறங்குவரை இப்பொழுதே நோக்கிப்பார்

பரிவாரம் இறங்கிவரும் வல்லமையின் பிரகாசம்
உன் எட்டுத்திசை எட்டும் தேசங்களை நிறுத்துப்பார்க்கும்
யூதாவின் சிங்கமவர் ஸ்திரமாக ஆண்டிடுவார்,
உடைபடாத முத்திரையை உடைத்திடுவார் சீக்கிரமாய்....

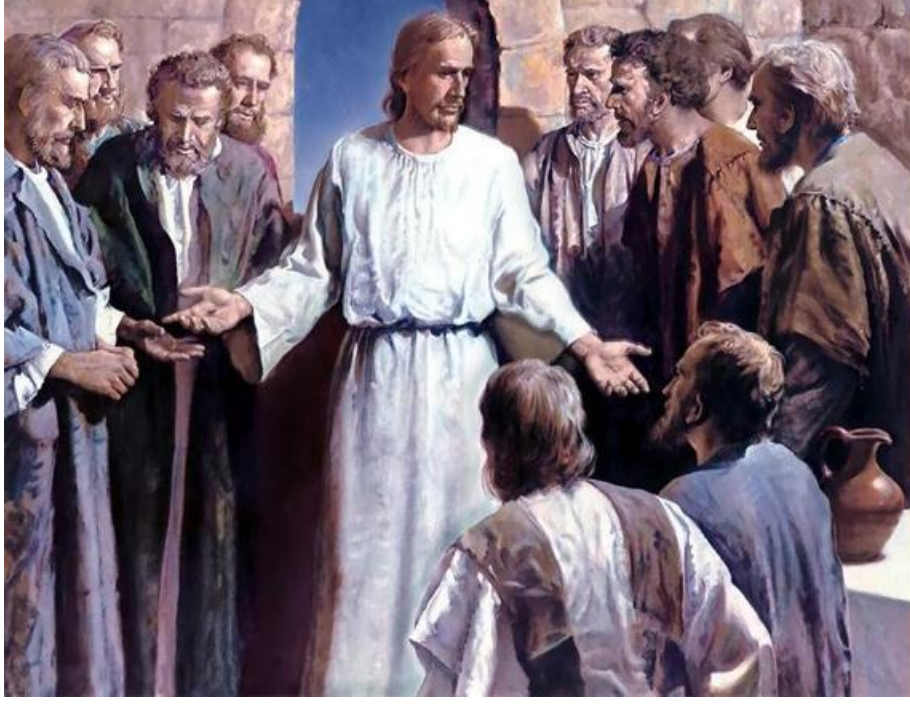
ஹேபர்

- தொகுதி 1(ஆங்கிலம் பக்கம் 172, தமிழ் பக்கம் 385)

தொகுப்பு 1, தொகுதி 2,
பிப்ரவரி 2011

R5832

காத்தாவே, ஜெபிக்க
எங்களுக்கு கற்பித்தருளும்

இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுங்கள், எல்லாவற்றிலேயும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யுங்கள்”- 1தெசலோனிகேயர்
5:17 -18

தேவன் முதல் மனிதனாகிய ஆதாமை சிருஷ்டித்தபொழுது, அவன் தேவனோடு கொண்ட உறவில் - அதாவது உணர்வுகளில் இசைவாக இருந்தான். வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, அவன் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவின் நிபந்தனைக்குள் இருந்தான். இந்த பரிசுத்த உடன்படிக்கையை ஆதாம் முறித்துப்போட்டான் என்று வேத வசனம் வெளிப்படுத்துகிறது(ஓசியா6:7). அவன் பாவியாக மாறினான். அவனுக்குப்பிறகு பிறந்த அவனது பிள்ளைகளும், அவனோடுகூட வரும் பாரம்பரியப்படி, சுபாவத்திலேயே பாவிகளானார்கள். ஆதாமின் சந்ததியார் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் பிறவாமல், அதற்கு மாறாக பிறப்பிலேயே அந்நியர்களானார்கள். ஆனால் விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தி, தம்மோடு இசைவாக விரும்புகிற ஒருசிலரோடு தேவன் தொடர்புவைத்திருந்தார். ஆதாமின் இரண்டாவது குமாரனாகிய ஆபேல் இவர்களில் ஒருவன். இவர் மிருக பலி செலுத்தி தேவனோடு நெருக்கமாக தொடர்புகொண்டார். அது அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட்டது. அவ்வாறே ஏனோக்கும் நோவாவும் சட்டத்தின்படி ஆதாமுக்கு

கொடுக்கப்பட்ட சாபத்தீர்ப்புக்குட்பட்டிருந்தபோதிலும், இந்த சாபத்தீர்ப்பிலிருந்து நீங்கலாக்கும் ஈடுபலி இன்னும் அளிக்கப்படாதபோதிலும், விசுவாசத்தின்மூலமாக கர்த்தரோடு ஐக்கியத்தின் நிபந்தனைக்குள் வந்தனர்.

அதன்பிறகு, தேவன் ஆபிரகாமின் மாபெரும் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலினிமித்தம், உடன்படிக்கை செய்து உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். அதற்குப்பிறகு அவருடைய குமாரனாகிய ஈசாக்குடனும், பின்பு அவரது பேரனாகிய யாக்கோபுடனும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார். அவர்களைத் தொடர்ந்துவந்த யாக்கோபின் வித்தாகிய அவன் சந்ததியாருடன் தேவன் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்கீழ், சீனாய் மலையில் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தினார். கர்த்தர் யாக்கோபின் நாமத்தை இஸ்ரவேல் என்று மாற்றினார். இதற்கு “தேவனுடனான இளவரசன்”(ஆதி 32:24-30) என்று பொருள். யாக்கோபின் வழிவந்த பின்சந்ததியாராகிய இஸ்ரவேலின் முழுதேசமும், தேவ பிள்ளைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். அவர்கள் ஜெபத்தில் தேவனிடத்தில் சேரும்படிக்கு சிறப்புரிமை பெற்றிருந்தனர். ஆனால் யூத தேசத்தாரது பாவங்களோ, வருடாவருடம் சம்பிரதாயமாக மட்டுமே நீக்கப்பட்டது. காளை மற்றும் ஆட்டின் இரத்தம் ஒருபோதும் பாவத்தை நீக்கக்கூடாதவை. ஆகவே யூதர்கள் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் என்ற உறவில் நிலைத்திருக்கமட்டுமே இது அனுமதிக்கப்பட்டது.

புறஜாதியாரோ ஒட்டுமொத்தமாக தேவனற்றவர்களினர். அவர்கள் ஜெபிக்கும் சிறப்புரிமையை பெற்றிருக்கவில்லை. சுவிசேஷயுகம் துவங்கினபிறகு இந்நிலை மாறினது. நீதிமானாக விளங்கின புறஜாதியானாகிய கொர்னேலியு ஜனங்களுக்கு தானதர்மம் செய்வதிலும், எப்பொழுதும் ஜெபிப்பதிலும் தரித்திருந்தார். ஆனால் இயேசுகிறிஸ்து மரித்தபோதிலும் அவரது ஜெபம் அங்கீகரிக்கப்படக்கூடாதிருந்தது. இயேசுவின் மரணம் கொர்னேலியுவை தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் யூதருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடையாளமான 70வார விசேஷ தயவு நிறைவுற்றபோது, புறஜாதியாருக்கு சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படும் ஏற்றவேளை வந்திருந்தது. தேவன் கொர்னேலியுவை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருந்து, அவரிடத்தில் ஒரு தேவதூதனை அனுப்பினார். அந்த தூதன் அவரிடத்தில் கர்த்தரது செய்தியைக் கொடுத்தார். அந்த செய்தியாவது -

“உன் ஜெபங்களும் உன் தருமங்களும் தேவனுக்கு நினைப்பூட்டுதலாக அவர் சந்நிதியில் வந்தெட்டியிருக்கிறது”

கொர்னேலியுவின் தானதர்மங்களும் ஜெபங்களும் கர்த்தருக்கு முன்பாக சுகந்த நறுமணமாக உன்னதங்களுக்கு எழும்பினது.

இந்நிகழ்ச்சிக்கு முன்பாக, தேவன் இப்படிப்பட்ட பலிகளை ஏற்கவில்லையா? இல்லை. தேவனால் அந்த பலிகள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டபோதிலும், அவைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. சுவிசேஷயுகத்திற்கு முன்பு நிழலான வழிமுறைப்படி, வரம்புக்குட்பட்டு, தேவனால் ஏற்கப்பட்டுவந்தது. தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட சில நிச்சயமான காரணங்களின் அடிப்படையில், இந்த யுகத்தில் பரிந்துபேசுவர் மூலமாக ஏற்கப்படுகிறது. அடுத்தயுகத்தில் மத்தியஸ்தர் மூலமாக ஏற்கப்படும்.

“என் வழியாய் அல்லாமல் தந்தையிடம் ஒருவனும் வரமுடியாது” என்று இயேசு கூறினார். ஏற்றவேளை வந்திருந்தபோதிலும், தேவன் கொர்னேலியுக்கு வார்த்தையை அனுப்பும்வரை, அவரால் வரக்கூடாதிருந்தது.

சத்தியத்தின் அறிவு அத்தியாவசியம் :-

கர்த்தரது தூதன் கொர்னேலியுவிடம் கூறியதாகது - “யோப்பா பட்டணத்திலிருக்கிற பேதுரு என்று மறுபேர்கொண்ட சீமோனை அழைக்கும்படிக்கு மனுஷரை அவ்விடத்திற்கு அனுப்பு. நீயும் உன் வீட்டாரனைவரும் இரட்சிக்கப்படுவதற்கான வார்த்தைகளை அவன் உனக்குச் சொல்லுவான்”

அவர் இரட்சிக்கப்படவும் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் கொண்டுவரப்படவும் அந்த வார்த்தைகள் அவசியமாயிருந்தது. கொர்னேலியு கீழ்ப்படிந்து, பேதுருவை வரவழைக்க ஆள் அனுப்பி, பேதுருவின்மூலம் தேவையான அறிவுரைகளைப்பெற்று, கிறிஸ்துவின்மூலம் தேவனுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டார்.

நாம் கிறிஸ்துவின்மூலம் தேவனுக்குள் வந்திராவிடில் கொர்னேலியுவின் முந்தைய நிலையைப்போலவே நமது ஜெபங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்காது.

தேவன் மாபெரும் பாவநிவாரணபலியை ஏற்பாடுசெய்து, அதன் காரணமாக இயேசுகிறிஸ்து ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார். இப்பொழுதோ, உலகத்தோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுமுன்பாக, தேவன் சிறுமந்தையை உலகிலிருந்து பிரித்தெடுத்து, தெரிந்துகொண்டு, உலகை ஆசீர்வதிக்க அவர்களை கிறிஸ்துவுக்கு உடன்குந்திரர்களாக்குகிறார். இப்படிப்பட்ட நற்செய்தியை கொனேலியு கேட்டபொழுது, தன் முழு இருதயத்தோடு அவர் விசுவாசித்தார். அவ்வாறே அவரோடு கூட இருந்தவர்களும் விசுவாசித்தனர். இயேசுவைப்பற்றி அவர் முன்பே கேள்விப்பட்டிருந்தார் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை என்றாலும், தற்பொழுதுதான் அவர் அதன் விபரங்களை புரிந்துகொண்டார். அவர் தன் ஜீவியத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே சரியான இருதய நிலைப்பாட்டை பெற்றிருந்தார். ஜெபித்துக்கொண்டும் உபவாசம் இருந்தும் வந்தார். இருந்தபோதிலும் இயேசுவின் மூலமாக அன்றி, அவர் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடாத நிலை இருந்தது. தனக்கு வழக்காடுபவராக இயேசுகிறிஸ்துவை அவர் நிச்சயம் ஏற்றுக்கொண்டிருந்திருப்பார்.

இயேசு எப்படி நமக்கு வழக்காடுபவராகிறார்?

நமது வழக்காடுபவராக இயேசுவை பெற்றிருப்பது என்பதன் அர்த்தம் என்ன? இதன்பொருள், முதலாவதாக, பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் நம்மை மீட்கும்பொருளாக, அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்ததாக இயேசு நமக்குக் கூறுகிறார் -

“ஒருவன் எனக்கு சீஷனாக விரும்பினால், அவன் தன்னையே வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்”

இயேசு பரிசுத்தராயிருந்து மரித்தார் என்று விசுவாசிப்பதன்மூலம் மட்டும், ஒருவனும் அவரது சீஷனாகிடுமுடியாது. “பிசாசுகளும் விசுவாசித்து நடுங்குகின்றன”. மாறாக, நாம் நம் கர்த்தர் வைத்துள்ள நிபந்தனைகளின்படி அவரை ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, ஜீவன்பெறத் தேவையான நீதிமானாக்குதல் நடைபெறுகிறது. அதன்பின்பு அவர் நம்மை ஆதரித்து வாதாடுபவராகிறார்.

கிறிஸ்துவின் சீஷனாக தன்னை முழு பிரதிஷ்டை செய்தாலொழிய, தன் ஜெபத்துக்கு பதிலை எதிர்பார்த்து காத்திருக்க ஒருவனுக்கும் உரிமையில்லை. அவர்மூலமாக பிதாவினிடத்தில் சேர்கிற எவனும் புறம்பே தள்ளப்படுவதில்லை(யோவா 6:37). ஆனால் இந்த விதிமுறைக்கு ஒரு விதிவிலக்கு உண்டு. சிறுவயதினர்களாகிய வகுப்பார், பூரண வயதுள்ளவர்களிடமுள்ள பொறுப்புணர்வு, புரிந்துகொள்ளும் தன்மை ஆகியவற்றில் குறைவுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர். இந்த சிறுவர்களின் பெற்றோரில் ஒருவர் அல்லது இருவர் கிறிஸ்துவின் சீஷராய் இருக்கின்றனர். பொறுப்புணர்வுள்ள வயது - ஒரு சிலருக்கு 12 முதல் 15 வயதுக்குள் ஏற்படுகிறது. சிலருக்கோ இன்னும் அதிக காலம் பிடிக்கிறது. ஆனால் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவும், தங்கள் கடமையை உணர்ந்துகொள்ளும் நிலைமையை யார் யார் அடைந்தாலும், கர்த்தரோடு நல்லமனச்சாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்யாவிடில், ஜெபிக்கும் உரிமையை இழந்துவிடுவார். பூரண வயதையடையாத சிறுவர்களின் விஷயத்தில், அவர்களது பெற்றோரில் ஒருவர் கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்திருந்தால், அந்த சிறுவரது ஜெபத்துக்கு பதில்கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கும் உரிமையை பெற்றிருக்கிறான்.

முழங்கால் படியிட்டு சிரம் தாழ்த்தி வணங்கும் ஒருவருக்கு கர்த்தர் தடைஏற்படுத்துவதில்லை. நாகரீகமற்ற மூர்க்கர்கள் அவ்வாறு செய்வதில் உறுதியாக இருந்தாலும், அவர்களது ஜெபங்கள் இரக்கம்கேட்டு பரத்துக்கேறுவதில்லை. யூதர்களின் ஜெபங்கள் விதிவிலக்காக, ஒருகாலகட்டத்தில் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டு ஏற்கப்பட்டது. ஆனாலும் அவர்கள் உருவகமான ஜனங்களாகவே இருந்தனர். அந்த ஏற்பாடு தற்காலிகமானது என்பதோடு, விரைவில் அகன்றும்போனது. ஆனாலும் வெகுவிரைவில் மாபெரும் மத்தியஸ்தர் மூலமாக அவர்கள் ஜெபிக்கும் உரிமையை மீண்டும் பெறவிருக்கின்றனர். மேலும் இந்த சிறப்புரிமையில் முழு உலகமும் சேர்ந்துகொள்ளும். இயேசு உலகிற்கு பரிந்துபேசுபவராக இருக்கமாட்டார். இயேசுவின் பரிந்துபேசுதல் ஏற்பாடு, இன்றைய யுகத்தில் சபையாருக்கும் மட்டுமேயாகும்.

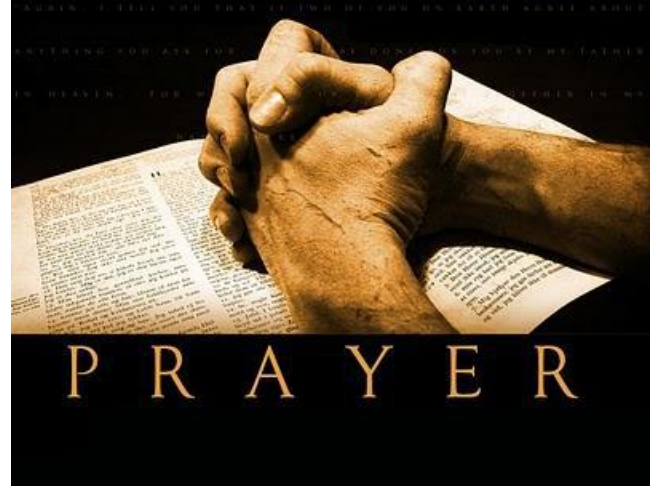
நமது ஜீவியமே ஜெபமாகவேண்டும்

சர்வ வல்லவரை நோக்கி ஜெபிப்பது மனித மனத்தின் இயல்பான நோக்கமாயிருக்கிறது. புறஜாதியாரும் கூட ஜெபிக்கும் இயல்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஏற்படும் பயங்கள் மற்றும்

அவர்களது நம்பிக்கைகள் ஆகிய அனைத்தும், தங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட மாபெரும் வல்லமையிடம் கருணைகோரி வேண்டுகல் விடுக்க வழிவகுக்கின்றன. ஆனால் தேவனுடைய ஜனங்கள் அவரது ஞானம், வல்லமை, மற்றும் அன்பை அறிந்திருக்கிறபடியாலும், அவருக்குப் பிரியமான ஜெபத்தின் நிபந்தனைகளை அவர்கள் நிறைவேற்றுகிறபடியினாலும், அவரது கிருபாசனத்தை நாடும் அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கின்றனர். தேவனை நாடும் உரிமை பெற்றிருப்பதும், அண்ட சராசரங்களை ஆளும் மாவல்லவரால் ஏற்கத்தக்க காதுகளைப் பெற்றிருந்து, அவரது பிரசன்னத்திற்குள் பிரவேசிப்பதும், மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களே என்று உணர்ந்திருக்கிறோம். இவ்வுலகின் பேரரசர்கள் மற்றும் ராஜாக்கள் பேசுவதைக் கேட்பதும், அவ்வாறே முக்கியத்தும் வாய்ந்த தலைவர்களது பேச்சை காதுகொடுத்து கேட்க குழுமியிருக்கும் கூட்டத்தில் அமர்ந்திருந்து கேட்பதும் மிகவும் அரிதான வாய்ப்பு என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனாலும் மாபெரும் தேவன் தம் பிள்ளைகள் தம்மிடம் வரவும், தங்களது விண்ணப்பங்களை தெரியப்படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

மனந்திருந்தாத பாவி தேவனிடத்தில் வரமுடியாது. ஆனாலும் பாவி, தன் பாவத்திலிருந்து விடுபடவும், அதன்பிறகு ஜெபத்தின் வழியாக தம்மோடு ஐக்கியமாகவும் தெய்வீக ஞானமானது ஏற்பாடு செய்துள்ளது. கிறிஸ்துவின் தியாக பலியின் தகுதியே நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு, நிஜமாகவே பிதாவினால் அங்கீகரிக்கப்படும் நிலைக்கு நம்மை உயர்த்துகிறது. ஜெபத்தில் தம் பிள்ளைகள் தம்மிடத்தில் கிட்டிச்சேர அவர் பிரியமாயிருக்கிறார். அவரைத் தொழுதுகொள்ளவும், ஸ்தோத்தரிக்கவும் கிடைத்த சிறப்புரிமைக்காக நாமும் நம் இருதயங்களை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவரை மகிமைப்படுத்துவோம்.

தொழுதுகொள்வதற்கும் ஜெபிப்பதற்கும் உள்ள சிறப்பியல்புகளை வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கவேண்டும். தொழுததை என்பது தேவனது மாட்சிமையை ஒப்புக்கொண்டு அவருக்கு மரியாதை செலுத்தவும் ஆராதிக்கவும் தலைவணங்குதல் ஆகும். ஆனால் ஜெபம் என்பது விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பிப்பது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஜெபத்தின் மூலமாக தம்மிடத்தில் வரும்படி வசனத்தின் வழியாக உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் ஜெபத்தில் அவரோடு தொடர்புகொள்வதற்கு முன்பாக, அவர்கள் எதற்காக என்னகோரிக்கைகளுக்காக அவரிடம் விண்ணப்பிக்கவேண்டும்? எது அவருக்குப் பிரியமானது என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள்? முறையான ஜெபம் எது? என்று நம் கர்த்தர் தம் சீஷர்களுக்குப் போதித்தன் வழியாக, நமக்கு முன்மாதிரிகை காண்பித்திருக்கிறார்.

பரிசுத்தஆவியே தங்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தை வருவிக்கும் என்று அறிந்து, அதை அடையதேவேண்டும். இந்த தேவ ஆவியை பெருமளவிலோ அல்லது குறைவாகவோ பெற்றிருக்கலாம். நாம் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, ஆவியின் அனுக்கிரகம் ஓரளவு நமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதன்பிறகு, நமது ஜீவியத்தில் அன்பின் அக்கினி பற்றிஎரிகின்ற வல்லமையாக செயல்படத் துவங்குகிறது. அது, தேவனுக்கு எதிராக நம்மிடமுள்ள அனைத்துக் காரியங்களையும் சுட்டெரிக்கிறது. இதன் காரணமாக, நமது ஜீவியம் மிளிர்கின்ற வெளிச்சமாகவும், தகனமாகவும் மாறும். நாம் நீதியின் ஆவியில் குறைவுபட்டவர்கள் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறோம். எந்தஅளவு குறைவுள்ளவர்களாய் காணப்படுகிறோமோ, அந்தளவுக்கு ஜெபத்தில் நாம் அடிக்கடி வலியுறுத்தி, கெஞ்சிக்கேட்கவேண்டும். தனது தேவை என்னவென்று யார்யாரெல்லாம் அறிந்து உணர்ந்திருக்கிறார்களோ, எங்கிருந்து தனக்குத் தேவையான ஆற்றல்கிடைக்கும் என்று அறிந்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள் பரலோக தயவின் சிங்காசனத்திற்கு வந்துசேர்வார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் அதிகநேரம் முழந்தாள்படியிட்டு ஜெபிக்கவேண்டும் என்பதற்காக, நம் ஜீவியத்தின் கடமைகளையும், பொறுப்புணர்வுகளையும் உதாசீனப்படுத்தக்கூடாது.

நாம் கர்த்தரின் குழந்தைகளாக மாறின தருணத்திலிருந்து,கிறிஸ்துவின் சாயலை அடைய, அதிகதிமமாக, கடும் முயற்சிசெய்யவேண்டும். இதற்காக நாம் தைரியமற்றவர்களாக இராமல், இடைவிடாமல் ஜெபிக்கவேண்டும். கர்த்தரின் ஆவியை அடைய பிரயாசைப்படவேண்டும். அவ்வாறு பிரயாசைப்படும்போது, கர்த்தரது நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதால் ஆவியில் நிரப்பப்பட்ட நிலையை அடைவோம். இந்த வார்த்தையின் பொருளை உணர்ந்தவர்களாக, இடைவிடாது ஜெபித்து, நாம் எதிர்நோக்குகிறதை அடையும்வரை தொடர்ந்து நம் விண்ணப்பங்களை கர்த்தருக்கு சமர்ப்பித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்.ஆனாலும் உயிர்த்தெழுதலில் மேலான ஜீவியத்திற்கு மறுரூபமடையும்வரை - அதாவது புதிய சபாவத்தின் பூரணத்துக்கு உயர்த்தப்படும்வரை, நாம் எதிர்பார்ப்பதன் முழுமையை அடையமுடியாது. அந்த மேலான சபாவத்தை அடைந்தபிறகு, ஜெபிப்பதற்கான அவசியம் எதுவுமிருக்காது. அப்பொழுது நாம் முழு நிறைவை அடைந்தவர்களாயிருப்போம். துதித்தலினால் ஜெபம் விழுங்கப்பட்டுப்போகும்.

நம் கர்த்தரின் மாதிரி ஜெபம்

நம் கர்த்தரால் கற்பிக்கப்பட்ட மாதிரிகை ஜெபத்தில் தேவனை நாம் முதலாவது மேன்மைப்படுத்தவேண்டும். அவரை நம் பரலோகத்தந்தை என அங்கீகரிக்கவேண்டும். அவரது மாட்சிமையை வெளிப்படுத்தவும்,அவரது நாமம் பரிசுத்தப்பட விரும்புவதை வெளிப்படுத்தவும்வேண்டும். தேவராஜ்யம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை நாம் நினைவுகூர்ந்து, அந்த ராஜ்யம் வருவதாக என்ற நம் இருதயத்தின் வாஞ்சையை அவரிடம் கூறவேண்டும். அவரது சித்தம் இப்பூமியில் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்படுவதாக என்று நாம் ஜெபிக்கவேண்டும். இவ்வாறு ஜெபிப்பதன்மூலம், நாம் நம் சொந்த சித்தத்தை விட்டுவிட மனதாயிருப்பதையும், தேவசித்தமே நம் அழிந்துபோகக்கூடிய சரீரத்தில் முழுவதும் செய்யப்பட வாஞ்சிப்பதையும் தெரியப்படுத்துகிறோம்.

இந்த ஜெபத்தில், நமது அன்றாட, தற்காலிகத்தேவைகளை சுருக்கமாக தெரியப்படுத்துகிறோம். “எங்கள் அன்றாட உணவை எங்களுக்கு இன்று அளித்தருளும்” என்கின்றபோது, நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவிலான பழங்கள், காய்கறிகள், அருஞ்சுவை உணவுகள் போன்றவற்றை நிபந்தனையாகக் குறிக்காமல், நம்முடைய அன்றாட நாளின் தேவைகளை மாத்திரம் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதற்கு மிகுதியாக நாம் கேட்பதில்லை, விரும்புகிறதில்லை. அடுத்ததாக, நாம் மன்னிக்கிறதுபோல நம்முடைய தப்பிதங்களையும் மன்னிக்கும்படியாக கேட்கிறோம். முடிவாக தீமையான ஆதிக்கங்களிலிருந்து நம்மை பாதுகாக்கும்படியான வேண்டுகோள்வருகிறது.இது நாம் தொடர்புவைத்திருப்போரிடமிருந்தும், தீமையின் வல்லமைகளிடமிருந்தும், வான் மண்டலத்தின் வல்லமைகளிலிருந்தும் மற்றும் நம்முடைய சொந்த மாம்சத்திலிருந்தும் சோதனைகள் வரும் என்றும், இதற்கு நமக்கு தெய்வீக ஒத்தாசைவேண்டும் என்றும் நாம் உணர்ந்து, எதிர்நோக்குவதை வெளிப்படுத்துகின்றது.இவ்வாறு ஜெபித்தபோதிலும் இதன்மூலம் தெரியப்படுத்தும் விண்ணப்பங்கள் மிகவும் சுருக்கமாக உள்ளது.

ஜெபத்தில் தன்னடக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தல்

ஜெபத்தைக் குறித்து அநேகரிடத்தில் தவறான கருத்து நிலவுவதுபோல் தோன்றுகிறது. சில மனிதர்கள், தங்களைக்காட்டிலும் கர்த்தர் நன்கு அறிந்திருக்கிற விஷயங்களை அவரிடமே எடுத்துக்கூற முயற்சிப்பதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். மனிதரோடு தொடர்புகொள்ளும்பொழுதும்கூட, நம்மைக்காட்டிலும் நன்கு கல்வியறிவு பெற்ற ஒருவரிடத்தில் நம்மைக் காட்டிலும் தேர்ச்சிபெற்றிருக்கிற காரியங்களைக்குறித்து அவரிடமே பேசுவது, முறையான செயலாகாது. பிதாவின் திட்டத்தைக் குறித்து இயேசுவோ, அப்போஸ்தலர்களோ தங்கள் கருத்தில் பிதாவுக்கு அறிவுறுத்தியதாக நாம் அறிந்தவரைக்கும் குறிப்பு எதுவுமில்லை. கர்த்தருக்கு யாராவது ஒருவன் அறிவுரை கொடுக்க முயற்சிப்பானானால், அவன் கர்த்தரையும் கேட்கிறவர்களையும் வஞ்சிக்கவில்லை, மாறாக அத்தகையவன் தேவனுக்கு அல்ல, ஜனங்களுக்கே நயவுரை ஆற்றுகிறான் என்று அவனும் அறிவான், மற்றவர்களும் அறிவார்கள். நாங்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி பற்றி போஸ்டன் பத்திரிக்கையில் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டிருந்தோம். “பெயர் குறிப்பிடப்படாத மிகவும் மரியாதைக்குரிய போதகர், போஸ்டன் நகர் ஜனங்களுக்கு இதுவரை இல்லாதஅளவுக்கு மிகவும் அழகான ஜெபத்தைக் கொடுத்தார்”

வேதத்தின் கொள்கையின் ஜெபத்தைக் குறித்த முறையான கருத்தை நாம் பெற்றிருந்தோமானால், வெளியரங்கமாக ஜெபிக்கும்போது நமது ஜெபங்கள் மிகவும் சுருக்கமாக இருக்கும். வேத வாக்கியங்கள் மட்டுமே நமக்கு நிலையான விதியாகவும் ஒரே வழிகாட்டியாகவும் இருக்கின்றன. கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் பொதுஇடங்களில் நீண்டநேரம் ஏறெடுத்த எந்த சம்பவத்தைப் பற்றிய குறிப்பும் அதில் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுவதுபோல் அறியாத பாஷையில் ஜெபிப்பதனால் கேட்பவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாததாகையால், ஒருவர் அர்த்தத்தை விளக்கிச் சொல்லாதவரை, அறியாதபாஷையில் ஜெபிப்பது பயனற்றது. அவ்வாறே பொருத்தமற்ற வகையில் ஒருவர் ஜெபிப்பாரானால் கேட்பவர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. ஆகையால் அந்நிய பாஷையில் ஜெபிப்பது வீணாயிருக்கும்.

“நீ ஆவியோடு ஸ்தோத்திரம் பண்ணும்போது, கல்லாதவன் உன் ஸ்தோத்திரத்திற்கு ஆமென் என்று எப்படிச் சொல்லுவான்? நீ பேசுகிறது இன்னதென்று அவன் அறியானே”(1கொரிந்தியர் 14:16).

இதிலிருந்து, கர்த்தர் நம்மிடத்தில் விரும்புவது என்ன என்று பார்க்கும்பொழுது, கேட்பவர்களை கவனத்தில்கொண்டு, அவர்களிடத்தில் நாம் ஜெபிக்காமல், தேவனது நன்மைத்தனம், அவரது ஞானம், அன்பு மற்றும் இரக்கங்களை உணர்ந்து, அவரை நேசிக்கும்படியாக, அவர்களது எண்ணங்கள் முழுவதும் தேவனிடத்தில் திரும்பும்படியாக செய்யவேண்டும்.

அந்த தருணத்தில், ஜனங்களுக்கு என்ன கற்பிக்கவேண்டுமென்ற எல்லா எண்ணங்களையும் விட்டுவிட்டு, பரலோக கிருபாசனத்தை எல்லாரும் பயபக்தியோடு தேடும்படியாக வழிகாட்டவேண்டும். தேவனுக்கு முன்பாக தங்களை தாழ்த்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை கருத்தில்கொண்டே இவ்வாறு செய்யவேண்டும். கிறிஸ்தவ ஜனங்கள், சில சமயம் ஜெபத்தில் முயற்சிக்கும் அந்தக் காரியங்கள், பிரசங்கத்தின் மூலம் செய்யப்படவேண்டும். வேத வார்த்தைகள் கூறுகிறபடி விசுவாசிகளை ஜெபத்தின்மூலம் இரட்சிக்க தேவன் பிரியம் கொள்ளாமல், பிரசங்கத்தின்மூலம் இரட்சிக்கவே பிரியம் கொள்கின்றார்(ரோமர் 10:14, 1கொரிந்தியர்1:21). இது பொது இடங்களில் பேசுவதை மாத்திரம் குறிக்காமல், தனிப்பட்ட விதத்தில் சத்தியத்தை பறைசாற்றுவதையும், அச்சிடப்பட்ட பிரசுரங்கள் மூலம் பிரசங்கித்தலையும் உள்ளடக்குகின்றது. வார்த்தை காண்பிக்கும் வழிகாட்டுதலை உணர்ந்து, எல்லாவிதத்திலும் அவற்றைப் பின்பற்றவேண்டும்.

பொது இடங்களில் ஜெபிப்பது பற்றியும், அது முறையாகவும் சுருக்கமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதை, வேதாகமம் கூறும் முன்னுதாரணங்களை வைத்து நாம் இவ்வாறு பேசும்போது, ஒருவன் தன்னுடைய தனிப்பட்ட தேவபக்திக்கேதுவான முயற்சிகளில், அளவாக இருக்கவேண்டும் என்று நாம் கருதுவதாக எண்ணக்கூடாது. தனிப்பட்ட ஜெபத்தினை பரிபூரணமாய் அனுசரித்த மாதிரிகையை அவர் நமக்குமுன் வைத்துள்ளார். நம்முடைய கர்த்தர் சில சமயங்களில் இரவு முழுவதும் ஜெபித்துள்ளார். ஆனால் நம்மில் பெரும்பாலானவர்கள் இப்படி செய்யாமல் இருந்தால் நலமாயிருக்குமென்று ஆராய்ந்துபார்க்காமல் தீர்மானிக்கிறோம். காரணம், அடுத்தநாள் செய்யும் வேலைகளுக்கு நம்மிடம் பலமிருக்காது என்றும் எண்ணுகிறோம். இவ்வாறு, நம்முடைய பெலவீனம் மற்றும் குறைபாடுகள் நிமித்தமாய் நம் கர்த்தரின் தனித்தன்மையான ஸ்தானத்தை ஒருவேளை உணர்ந்துகொள்ள முடியாமற்போக நேரிடும். இரவு முழுவதும் ஜெபத்தில் தரித்திருந்தாலும், சொன்னதையே திரும்பத் திரும்ப சொல்வதைத் தவிர, கர்த்தரிடம் சொல்லும்படியாக நம்மிடம் எதுவும் இருக்காது. போதகர் கூறுகிறார் -

“வீண் வார்த்தைகளை அலப்பாதேயுங்கள் என்றும்” “உங்கள் பிதாவை நோக்கி நீங்கள் வேண்டிக்கொள்கிறதற்கு முன்னமே உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார்”

கர்த்தருடைய பராமரிப்பின்படி நாம் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக நம் தேவைக்கேற்ப பொருத்தமானது என்று கண்டு அவர் அனுப்புவது எதுவாயிருந்தாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் இருதயநிலையைத் தாரும் என்று நாம் கேட்கவேண்டும்.

ஆகவே சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், நமது கர்த்தர், தம் சீஷர்களுக்குக் கொடுத்த மாதிரியின்படியே பொது இடங்களில் நாம் பண்ணும் விண்ணப்பங்கள் திட்டமிடப்படவேண்டும். அதாவது, வரவிருக்கின்ற தேவனுடைய இராஜ்யத்தை ஆவலோடும் ஏக்கத்தோடும் எதிர்பார்த்து காத்திருப்பதையும், பாவத்தை ஒப்புக்கொள்ளுதல் பற்றியும், தெய்வீக மன்னிப்பிற்காக வேண்டுதல் பற்றியும், நம்முடைய தேவைகள் சந்திக்கப்படவும் மற்றும் உதவி வேண்டுதல் பற்றியும், தேவ ஆராதனை மற்றும் துதிசெலுத்துதல் என்பவற்றையும் சுருக்கமாக வெளிப்படுத்துதலாகும். இது நம்முடைய தனிப்பட்ட தேவ வழிபாட்டிலும் இருக்கவேண்டிய வரையறையாக, அதாவது நமக்கான சட்டமாக நாங்கள் எண்ணுகிறோம். தனிப்பட்ட

ஜெபத்தில் கிருபாசனத்தண்டையில் சேரும்போது, நாம் ஒருவரையொருவர் நினைவுகூறுவதும், பொது இடங்களில் பொதுவான நடைமுறைப்படி நினைவுகூறுவதும் பொருத்தமானதாகும். ஆனால் வேதாகமம் அறிவுறுத்துவது என்னவெனில், நாம் பூமிக்குரிய சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது நாம் விரும்புகிறது நடக்கவேண்டுமென்று கர்த்தரிடம் கூறுவதோ அல்லது மனிதர்களால் கேட்கப்படத்தக்கதாகவோ இருக்கும்படி நாம் ஜெபத்தைப் பயன்படுத்தாமல், எந்த விஷயங்களுக்காக ஜெபிக்கவேண்டுமென்று நமக்கு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி, முதலாவது நாம் ஆவிக்குரிய விஷயங்களை வைக்கவேண்டுமென்பதேயாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிரியமானதும், ஊக்கமுள்ளதுமான ஜெபத்திற்குரிய நிபந்தனைகள்

இயேசு தம் சீஷர்களிடம் கூறினார் : “ஆகையால் பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?” - மத்தேயு 7:11

இயேசு பரலோக பிதாவைக் குறித்த ஒரு மகிமையான நிலைப்பாட்டை அவர்கள்முன் வைக்கிறார். ஆனால் பிற்பாடோ, இந்த நிலைப்பாடு பெருமளவில் தொலைந்துவிட்டது. இருண்ட யுகங்களில் அன்பின் தேவன அன்பும் இரக்கமும் உள்ள ஏதோ ஒன்றைப்போல தோற்றமளிப்பவராகவும் மற்றும் அவருக்கு அவருடைய சிருஷ்டிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் மீது உண்மையான அக்கறை இல்லாததுபோலவும் காண்பிக்கப்பட்டார். மேலும், அவர் அக்கறை காட்டுகின்ற சில ஜனங்கள் தங்கள் கூட்டத்திற்கு புறம்பே இருக்கும் யாவருடனும் இரக்கமற்றவர்களாகவும், கொடுமைப்படுத்துகிறவர்களாகவும் , மற்றும் பிறருக்கு தீங்கு விளைவிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாக தோற்றமளிப்பவர்களாக காண்பிக்கப்பட்டது.

நம்முடைய தேவன் அவருடைய விசேஷமான பிரதிநிதிகள் என்று தங்களை உரிமை பாராட்டிக்கொண்டவர்களால் எவ்வளவு பயங்கரமாக இழிவாக பேசப்பட்டுள்ளார். ஆனால் அவரை நன்கு அறிந்திருந்த குமாரனோ, எவ்வளவு மாறுபட்ட கோணத்தில் அவரை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவர் கூறுவதைக் கேளுங்கள்:

“நன்றியறியாதவர்களுக்கும், துரோகிகளுக்கும் நன்மை செய்கிறாரே...”

அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவிடம், தங்களுக்கு அப்பத்தை விற்க மறுத்த சமாரியர்கள்மீது பரலோகத்திலிருந்து அக்கினியை வரப்பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டபோது, குருவின் பதில் என்னவாக இருந்தது?

“நீங்கள் இன்ன ஆவியுள்ளவர்கள் என்பதை அறியீர்களா?”

“மனுஷகுமாரன் மனுஷருடைய ஜீவனை அழிக்கிறதற்கு அல்ல, இரட்சிக்கிறதற்கே வந்தார்” என்றார்.

அவர் பிதாவுடைய சாயலாயிருந்தவராதலாலும், அதோடுகூட அவருடைய சொந்த சித்தத்தை செய்யும்படியும் வரவில்லை.

மனிதன் விழுந்துபோன நிலையில் கவலைக்கிடமாக உள்ளான். அவனை தேவனுடைய சாயலுக்கும் தேவனுடைய இயல்புகளுக்கும், தேவனுடைய பண்புகளான அன்பு, கருணை, பரிவிரக்கம் ஆகிய நிலைக்கு திருப்பிக்கொண்டுவரப்படுவது அவசியமாய் உள்ளது. நமது விழுந்துபோன நிலையிலும்கூட பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க விரும்புகின்றனர். எந்த பெற்றோர், தன்னுடைய பிள்ளை மீன் கேட்டால் பாம்பைக் கொடுப்பான்? அல்லது அவன் அப்பத்தைக் கேட்டால் கல்லைக் கொடுப்பான்? நாம் இந்த குணாதிசயங்களை கர்த்தரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டபடியாலும் அது நம்முடைய கறைபட்ட நிலையிலும் ஓரளவாவது நம்முள் நிலைத்திருக்கிறபடியாலும், பூரணமானவரும், நித்திய ஜீவியுமானவர், தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுப்பதில் பிரியம் கொள்வார் என்ற கருத்தை நம்முள் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

“பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயமல்லவா? மேலும் அவருக்கு மேன்மையானதும், சிறந்ததுமான விஷயங்கள் ஆவிக்குரியவைகளே ஆகும்.

பெந்தெகொஸ்தே முன்புவரை நம்பிக்கை நிலையில் புத்திரர்கள்

நம்முடைய கர்த்தர் பூமியில் இருந்தபோது, அவர் முழுக்கமுழுக்க பிதாவிற்கு பிரதிநிதியாக மாம்சத்தில் இருந்தார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். “தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார்” என்பது அவர் விஷயத்தில் உண்மையே. மேலும் செம்மையான இருதயத்தைப் பெற்றிருந்தவர்கள் பிதாவினுடைய குணநலன்களை குமாரனிடத்தில் கண்டுகொண்டனர். இயேசுவை விசுவாசித்தவர்கள் ஏற்கனவே பிதாவினால் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் போல் நடத்தப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். ஆனாலும் அவர்கள்மேல் பரிசுத்தஆவி இன்னும் வரவில்லை என்று வேதாகமம் கூறுகின்றது. இயேசு மரித்து, தேவனுடைய சந்நிதியில் சென்று சபையினுடைய பாவத்திற்கான ஒப்புரவாகுதலை உண்டாக்கும்வரையிலும், ஆவியில் ஜெனிப்பித்தலை வல்லமையாக கொடுக்கமுடியாது என்று நாம் பார்க்கின்றோம். கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு 40 நாட்கள் பின்பு தம்முடைய ஈடுபலியின் பலன்களை ஒப்படைக்கவும், பரம அழைப்பின் காலமான சுவிசேஷ யுகத்தின்போது அவருடைய சீஷர்கள் ஆகுபவர்கள் எல்லாரின் பொருட்டு அதை செலுத்தும்படியாக அவர் பரத்திற்கு ஏறினார்.

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம், அவர்களுக்கு பரிசுத்தஆவி இன்னமும் வழங்கப்படாதநிலையிலும், “எங்கள்பிதாவே” என்று ஜெபிக்கலாம் என்று கூறினார். அவர்கள் வெகு சீக்கிரம் வழிநடத்தப்படவிருக்கும் புத்திரர் நிலையின் நிபந்தனையின் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே இவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்டது. தேவன் நியமித்த வழியில் வருபவர்களுக்கு அதாவது, அவரது குமாரனின் ஈடுபலி மூலமாய் தங்களையும் தங்களுடைய எல்லாவற்றையும் தேவனுக்கு முழுமையாக தத்தம் செய்தவர்களுக்கே அல்லாமல், வேறு எவருக்கும் அவர் பிதா இல்லை. நம் கர்த்தர் மாம்சத்தில் இருந்தபோது, அவருடைய உண்மையான பின்னடியார்கள் வருங்கால வாய்ப்பினை எதிர்நோக்குகின்ற புத்திரர்களாக இருந்தனர். எனினும் தங்கள் குருவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிற்பாடு பரத்திலிருந்து வரும் பலத்தினால் தரிப்பிக்கப்படும்வரையில் அவர்கள் எருசலேமிலேயே காத்திருக்கும்படியாக அவர்களிடம் கூறினார். அவர்களுடைய ஜெபங்களில் சிலவற்றிற்கு பிதா உடனடியாக பதிலளிக்காமல், காலம் தாமதிப்பார். கேட்கப்பட்ட சமயத்திலேயே அவர் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் கொடுப்பதில்லை. ஜெனிப்பிக்கப்படுவதற்காக அவர்களுக்கு பரிசுத்தஆவியை தாமதித்து அளித்த விஷயம்போன்று வருங்காலத்திற்கு என்று அவர் நிறுத்தி வைத்திருப்பதில் சில நன்மையான காரணங்கள் இருக்கும். எனினும், ஆசீர்வாதம் பரத்திலிருந்து வரும்போது அதற்கு ஆயத்தமாய் இருக்கத்தக்கதாக அவர்கள் விசுவாசத்தின் சரியான நோக்கத்தில் தங்களை நிலைநிறுத்தவேண்டும்.

அவர்களுடைய ஜெபம் முறையானதாக இப்படி இருந்திருக்கும்: “பரலோகத்திலுள்ள பிதாவே, நீர் எங்களுக்கு பரிசுத்தஆவியை சரியான நேரத்தில் அளிப்பீர் என்று நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம். நீர் ஏற்கனவே எங்களுடைய குருவாகிய இயேசுவுக்கும், உம்முடைய ஆவியை கொடுத்துள்ளீர் என்றும், அவருடைய ஞானஸ்நானத்தின்போது அவர் பரத்திலிருந்து திருமுழுக்கு பெற்றுக்கொண்டார் என்றும் கூர்ந்து கவனித்துப் புரிந்துகொண்டோம். மேலும், நாங்களும் பரிசுத்தஆவிக்காக காத்திருக்கிறோம். உம்மிடத்திலிருந்து வருகிறதான இந்த ஆசீர்வாதமான இந்த திருமுழுக்கைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக நாங்கள் காத்திருக்கிறோம்”. கர்த்தர் பரத்திற்கு ஏறினபின்பு, மாடியறையில் காத்திருந்தவர்கள் இந்த ஆசீர்வாதமான பரிசுத்தஆவியை அதன் ஏற்றகாலத்தில் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இயேசுவே ஒரே வழி

இக்காலகட்டத்தில் நாம், எவற்றிற்காக ஜெபம்பண்ணவேண்டும் என்று வினவுவோமானால், கர்த்தர் தம்முடைய வார்த்தைகள் மூலம் இதற்கான பதில்களை தந்துள்ளதை காண்கிறோம். இந்த நிபந்தனைகளின்றி நாம் ஜெபிக்கக்கூடாது என்றும் உரைத்துள்ளார். அந்த நிபந்தனைகளாவன : நம் மீட்பராக அவரது குமாரன்மேல் விசுவாசம் வைப்பது, இதற்காக தன்னை முழுமையாக தத்தம்செய்து, தேவபக்தியோடு நல்ல முன்மாதிரிகை காண்பித்த நம் குருவின் அடிச்சுவடுகளில் நடப்பது. அவர் மூலமாய் அல்லாமல் ஒரு மனுஷனாலும் பிதாவினிடத்திற்கு வரமுடியாது. இப்படி வருகின்றவர்கள் அனைவரும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கான எண்ணிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர்.

ஆகவே, ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் தன்னை முழுமையாக தத்தம்செய்து, அவரது குடும்பத்தின் அங்கமாகும்வரைக்கும், பிதாவிடம் ஜெபத்தில் அண்டிவருவதற்கு உற்சாகமூட்டுவது முறையானதல்ல.

இந்த பத்திரிக்கையில் நாம் மேற்கோள் காட்டியிருக்கிற ரோமானிய அரசாங்கத்தின் நூற்றுக்கு அதிபதியான கொர்நேலிய விஷயத்தில் அவர் நீதிமான் என்றும், ஒரு நல்ல மனுஷன் என்றும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் இவர் யூத தேசத்தாரல்ல. ஏனெனில், தேவன் தம்முடைய பிரமாணங்களை அவர்களுக்கு மட்டுமே கொடுத்துள்ளார். சிலுவைக்குப் பின் மூன்றரை ஆண்டுகள் கழித்து என்று நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்பு, கொர்நேலிய தேவனுடைய கிருபைக்குள் வருவதற்கான ஒரே வழி, அவர் யூத சமயத்திற்குள் மதம்மாறி வருவதன்மூலமே ஆகும்.

ஆனால் காலக்கணக்கின்படி சவிசேஷமானது புறஜாதிகளுக்கும் செல்லவேண்டிய ஏற்றவேளை வந்தபோது, இந்த உத்தம மனிதனுக்கு விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டது.மேலும் இவர் நிபந்தனைகளை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டு கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின்மூலம் தேவனுடைய புத்திரர் ஆனார். யூதர்கள் முன்கூட்டியே பெற்றுக்கொண்டதுபோல, இவரும் பரிசுத்தஆவியினாலே அபிஷேகம் மற்றும் ஜெனிப்பித்தலைப் பெற்றுக்கொண்டார். எவரேனும் தம்முடைய பிள்ளையாக வேண்டுமானால், தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியை வகுத்துள்ளார் என்று இவைகள் எல்லாம் நமக்கு காட்டுகின்றது. சரியான வழியில், அதுவும் ஏற்றகாலத்தில் வராதவரையிலும், ஒருவரும் உன்னதமானவரின் புத்திரர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டார்கள்.

நினைவுகூறுதலாக எழும்பும் ஜெபங்கள்

யாரேனும் இப்பொழுது தேவனிடத்திற்கு வரவிரும்பி, அவரால் நியமிக்கப்பட்ட வழியை அறியாமலேயே அவரிடம் ஜெபம்பண்ணினால் , இவர்களுடைய ஜெபங்கள் கொர்நேலியுடையது போன்று தேவன் முன்பு நினைவுகூறுதலாக எழும்பும் என்று தேவன் கொர்நேலியுவிடம் தொடர்புகொண்டவிதம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. கர்த்தர் கொர்நேலியுவிடம் ஜெபங்களையும், தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யவும், தொழுதுகொள்ளவும் அவருக்கிருந்த வாஞ்சையையும் கவனத்தில் கொண்டதுபோலவே, அவரை நெருங்கிச்சேர விரும்பும் நமது ஜெபங்களையும் தேவன் நோக்கிப் பார்க்கிறார் என்று நாமும் அனுமானிக்கலாம். பேதுருவை அனுப்பி அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியதுபோல, இக்காலத்தில் அவர் யாரையும் அனுப்பமாட்டார். அப்படிப்பட்ட காரியம் தற்காலத்தில் அவர் தீர்மானித்திருக்கிற நோக்கத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் பொருத்தமாயிருக்குமா என்று தீர்மானிப்பது, அவரது கரத்தில் உள்ளது. ஆனால் உண்மையாய் ஏறெடுக்கப்பட்ட எந்த ஜெபங்களும் கவனிக்கப்படாமல் கடந்துபோவதில்லை. மாறாக, இப்பொழுதோ அல்லது வருங்காலத்திலோ, ஏற்றசமயத்தில் அதற்குரிய பலனைப் பெற்றுக்கொள்ளும்.

கிறிஸ்துவை அறிந்திராத அஞ்ஞானிகளுடைய தேசத்தில் ஒருவர் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். மேலும், இவர் தன் வெளிச்சத்தைக்கொண்டு தேவன் மீது வாஞ்சையாக இருந்து ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். இத்தகைய நிலையில் அவரை கர்த்தர் தம்முடைய பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. ஆனால், அவருடைய ஞானம் அங்கீகரிக்கும் பட்சத்தில், கண்ணியமாக தம்மை நாடும் அவரை கிறிஸ்துவைப் பற்றின அறிவிற்குள் கர்த்தர் நடத்தலாம். அஞ்சல்மூலம் வந்த கைப்பிரதி மூலமாகவோ, போதனையின் மூலமாகவோ அல்லது இவரிடம் தொடர்புகொள்ளும்வகையில் இவரது மொழியறிந்த கர்த்தருடைய ஸ்தானாதிபதிகளில் ஒருவரை சந்திப்பதன் மூலமாய் கிறிஸ்துவைப் பற்றின அறிவிற்குள்ளாய் அவரை நடத்தலாம். கர்த்தருக்குரிய நன்மையான காலங்களில் பசியாய் உள்ள ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும் தன்னுடைய இரட்சிப்புக்கு அத்தியாவசியமான வெளிச்சம் மற்றும் அறிவைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். தேவனைக் குறித்தும் கிறிஸ்துவின் மூலமாய் அவருடைய அன்பு வெளிப்பட்டதையும் அறிந்தபிறகு, அந்த நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்வதோ அல்லது நிராகரிப்பதோ அவரவரிடமே விடப்படுகிறது. வெளிச்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, அவன் தன்னை தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்ய மறுத்தாலோ அல்லது அதில் தவறினாலோ, அவன் ஏறெடுக்கும் எந்த ஜெபமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது.

எல்லா நல்ல ஈவுகளிலும் பிரதானமானது

பரலோகப்பிதா, தம்மிடம் கேட்கிறவர்களுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுப்பார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். அதாவது, அவர்களுக்கு நன்மையானதை அவர் கொடுப்பார். தனக்கு என்னென்ன ஆசீர்வாதங்கள் தரவேண்டுமென்று நாம் அவருக்கு ஆணை பிறப்பிக்கக்கூடாது. எல்லாவகையிலும்

பூமிக்குரிய தன்மையுள்ள காரியங்களை நாம் கேட்கக்கூடாது. யூதர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் பிரதானமாக பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்காகவே வேண்டிக்கொண்டனர். ஏனெனில் பரலோக ஆசீர்வாதங்கள் அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்படவில்லை. தேவனுடைய புத்திரர்கள் என்ற உறவிற்ருள் வந்துள்ள நாம், அவர் நமக்கு விசேஷமாக வாக்களித்துள்ள பரிசுத்தஆவிக்காக ஜெபிக்கவேண்டும். பரலோக இராஜ்யத்திற்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்தவும், தகுதிப்படுத்தவும் தேவையான மிகச்சிறந்தவைகளை பரலோகத்திலுள்ள நம்முடைய பிதா நமக்கு கொடுப்பார்.

புது சிருஷ்டியின் அத்தியாவசியமான நன்மைக்காக, பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் எதுவாயினும் அதை கர்த்தர் கொடுப்பார். அவர் கொடுக்கிற எல்லாமே நன்மையான ஈவுகளாகத்தான் இருக்கும். நமக்கு எது சிறந்தது என்று நம்மால் எப்பொழுதும் அறிந்திருக்கமுடியாது. குழந்தையை வழிநடத்துகிற பெற்றோர் சிலசமயங்களில் குழந்தைக்கு உணவிற்கு பதிலாக மருந்து அவசியம் என்று கண்டுணர்வர். பிள்ளையின் நலம் கருதியே இதை பெற்றோர் கொடுக்கின்றனர். இதைப்போலத்தான் நம்முடைய பரலோகப்பிதாவும் கூட சிலசமயம் நமக்கு விசுவாச பரிசைகளையும், அன்பின் பரிசைகளையும் கொடுக்கின்றார். குணலட்சணங்களில் பெலப்பட்டு, வளர்ச்சியடைவதற்காகவே இந்த அனுபவங்கள் திட்டமிடப்படுகின்றன. இதன்மூலம் இன்னும் அதிகமான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற நம்மை தகுதிப்படுத்துகின்றன.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புது சிருஷ்டிகளாக பிதா நம்மை நடத்துகின்றார். உதாரணமாக, அவருடைய பிள்ளைகளில் ஒருசிலர் தற்காலிக ஆசீர்வாதங்களால் அல்லது லௌகீகக் கவலைகளில் அதிகமாக மூழ்கினவராய்க் காணப்பட்டால் பூமிக்குரிய விஷயங்களில் தொடர்புடையதாய் உள்ள ஏதோ வகையிலான தூய்மைப்படுத்தலை தேவன் இத்தகையவர்களுக்குக் கொடுப்பார். இத்தகையவருக்கு கால் முறிவோ அல்லது வேறுவிதமான பூமிக்குரிய பெருந்துன்பத்தையோ, அதாவது புது சிருஷ்டியாகிய அவரின் நன்மைக்கு ஏதுவாய் வினைபுரியும் ஏதோ ஒன்றை அனுமதிக்கிறார். கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட அனைவரும் தங்களின் பிரதானமான நோக்கமாகவும், தங்களின் உயர்ந்த குறிக்கோளாகவும் இவர்களது அனைத்து ஜெபங்களின் பாரமாகவும் காணப்படுவது, அவருடைய சித்தத்தை அறியவும், செய்யவும் தக்கதாக அவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலும், சத்தியத்தின் ஆவியினாலும் தெளிந்த புத்தியும் பலமுமுள்ள ஆவியினாலும் நிரப்பப்பட வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டுக்கு வந்தால் அது எவ்வளவு பெரிதான ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுமரும். ஆசீர்வாதங்களனைத்திலும் பிரதானமான இந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெருமளவில் அவருடைய பிள்ளைகள் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்பதே கர்த்தருடைய சித்தமாக உள்ளது. ஆனால் அவர் அதை சில நிபந்தனையின் பேரிலேயே வழங்குகின்றார். அதன் முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பையும் அவர்கள் அறிந்துணர்ந்து, அதை ஏக்கத்தோடும், ஊக்கத்தோடும் வாஞ்சித்து, அதின் நிபந்தனைகளுக்கு தங்களை தகுதிப்படுத்துவதற்காக கடுமையாக முயற்சித்து, பதில்வரும் சந்தர்ப்பம் வரும்வரையிலும் பணிஷடன் ஜெபித்துநிலைத்து நிற்பது போன்றவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளும் வரையிலும் அவர் அதை தடுத்து நிறுத்திவைப்பார்.

ஜெபத்தின் வாக்குக்கடங்காத சிலாக்கியம்

“எந்த சமயத்திலும் சகலவிதமான வேண்டுகோளும், விண்ணப்பத்தோடும் ஆவியில் ஜெபம்பண்ணி, அதன் பொருட்டு ஸ்திரத்தன்மையோடு விழித்துக்கொண்டிருங்கள்” என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் பரிசுத்தவான்களுக்கு புத்திமதி கூறுகின்றார். இதனால் நாம் எப்பொழுதும் முழங்காலில் நிற்கவேண்டும் என்றோ அல்லது முழு நேரமும் தொடர்ந்து ஜெபிக்கவேண்டும் என்றோ இந்த வார்த்தைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால், நாம் ஜெபம் பண்ணுவதற்கு முற்றுப்புள்ளிவைக்க ஒருபோதும் எண்ணக்கூடாது. மேலும் நம்முடைய ஜெபங்கள் ஆவியிலும், உண்மையிலும் ஊக்கமுள்ளதாய் இருக்கவேண்டும். தேவனுடைய பிள்ளைகள், “ஜெபங்கள் சொல்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது. மாறாக அவர்கள் ஜெபிக்கவேண்டும். அநேக சடங்காச்சாரமான ஜெபங்கள் உண்டு. ஜெபங்களைப்பற்றியும் ஏராளமாக பிரசங்கிப்பதுண்டு. திரும்பத்திரும்ப இப்படிப்பட்ட ஜெபங்களை ஒப்புவிக்கிறவர்களின் தலைக்கு மேலாகக்கூட இவை எழும்புவதில்லை. இத்தகையவர்கள் தங்கள் உதடுகளின் மூலம் தேவனிடம் நெருங்குகின்றனர் என்றும், இவர்களது இருதயமோ தேவனைவிட்டு வெகுதொலைவில் இருக்கிறது என்றும் வேதாகமம் கூறுகின்றது. பொருத்தமற்ற முறையில் செய்வதைக்காட்டிலும் நாம் கர்த்தரை நெருங்காதிருந்தாலே நலமாயிருக்கும்.

வானத்துக்கும் பூமிக்கும் கர்த்தரும் மகா சிருஷ்டிகருமானவரிடம் நாம் கிட்டிச்சேர்வது என்பது மிகவும் மேலானதும், அதிசயமுமான சிலாக்கியமாகும். இதில் தேவபக்தி மற்றும் அர்ப்பணிப்பின் ஆவியோடு நாம் அவரிடம் செல்லவேண்டும். தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியிலும் உண்மையிலும் தம்மைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும் என்று பிதா பிரியமாயிருப்பதாக நம் கர்த்தர் கூறுகிறார். கிறிஸ்துவின் நாமத்தின் மூலமாகவே நாம் பிதாவிடம் வரவேண்டும். நெருங்கிச்சேர்வதற்கான ஒரே வழி அவரே. மேலும் கருத்துடனும் உள்ளார்வத்தோடும் நாம் அவரிடத்திற்கு வரவேண்டும். வெறும் சடங்காச்சார முறையில் வார்த்தைகளை அடுக்கி கூறுவதன்மூலம் தங்களுக்கே கெடுதலை அநேகர் உருவாக்கிக்கொண்டனர் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இவ்வாறு ஜெபிப்பது ஜெபமாகாது. உண்மையான ஜெபம் என்பது இருதயத்தின் மொழியாகும். ஆகையால், நம்முடைய வாஞ்சை எவ்வளவு பெரிதாக இருக்கின்றதோ, அவ்வளவாக நம்முடைய ஜெபமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசீர்வாதமும் பெரியதாயிருக்கும்.

விசுவாசம் இல்லாமலும், அவருடைய ஆசீர்வாதத்தின்பேரில் உள்ளான வாஞ்சையில்லாதவர்களாய் நாம் தேவனிடத்தில் வரக்கூடாது. நாம் எந்தக் காரியத்திற்காக கர்த்தரை அணுகுகிறோமோ அக்காரியங்களைக் குறித்த நம் இருதயத்தின் உள்ளான வாஞ்சையை கர்த்தர் அறியும்வண்ணமாக, விண்ணப்பத்தின ஆவியோடு அணுகவேண்டும். ஜெபித்தலுக்கும் ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவதற்கும் இடையே வித்தியாசம் உள்ளது. நாம் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல, ஜெபம் என்பது விண்ணப்பத்தைத் தெரிவிப்பதாகும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாய் வந்துசேர்ந்தவர்களையல்லாமல் வேறு யாராலும் கர்த்தரிடம் அங்கீகாரம் பெற்ற நிலையில் அணுகமுடியாது. மற்றவர்கள் அந்நியரும் புறத்தாருமாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் யார் வேண்டுமானாலும் தேவனுக்கு நன்றியை வெளிப்படுத்தவோ, அல்லது வணக்கம், பக்தி மரியாதையையே செலுத்தலாம்.

ஜெபத்தில் விடாமுயற்சி அவசியம்

ஜெபத்திற்கும், கெஞ்சிகேட்பதற்கும் இடையேகூட வித்தியாசம் உள்ளது. ஜெபம் என்பது பெரியதான அல்லது சிறியதான எந்த விண்ணப்பமாகவும் இருக்கலாம். கண்ணீரோடு விண்ணப்பித்தல் என்பது ஒன்றிற்கான விசேஷமான வாஞ்சையாகும். அதாவது உள்ளார்வமுடன் கெஞ்சிக்கேட்டலாகும். சாதாரணமான ஜெபமோ அல்லது கண்ணீரோடு விண்ணப்பித்தலோ எதுவாயினும் அது தீர்மானமான நோக்கத்தோடு ஆவியில் எப்பொழுதும் ஜெபக்கவேண்டும். நாம் மாபெரும் யேகோவாவின் சந்நிதிக்குள் வந்திருக்கிறோம் என்றும், இந்தக் காலத்தில் வெகு சிலருக்கு மாத்திரமே அளிக்கப்பட்ட சிலாக்கியம் இதுவென்றும், இந்த உண்மையை எப்பொழுதும் உணர்ந்தவர்களாகவும் அவரிடத்தில் அணுகவேண்டும்.

மேலும் நாம் “இடைவிடாத முயற்சியோடு விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்” நாம் ஜெபிக்கும்படி கர்த்தர் அறிவுறுத்தியுள்ளார் என்பதையும், நமக்கு தேவையானவைகளை தருவது அவரது சித்தம் என்றும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவருடைய பரிசுத்தஆவியை நமக்குக் கொடுப்பதே அவருடைய சித்தம் என்றும் நாம் உண்மையாகவே விசுவாசித்தால் நம்முடைய விண்ணப்பத்திற்கான பதிலை நாம் பெறும் வேளையில் நாம் உன்னிப்பாய் கவனிப்பதில் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். நாம் ஜெபம் ஏறெடுத்தபின், நாம் விண்ணப்பித்த காரியங்கள்மீது எந்த கவனமும் செலுத்தாமலும், அவைகளுக்குப் பதில் கொடுக்கப்பட்டதா என்றும் கவனிக்காமலும் இருந்தால், நாம் நம் தேவையை உண்மையாய் உணரவில்லை என்பதைத்தான் இது சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இதுவே நம்மில் அநேகருடைய ஜெபங்களுக்கு உடனடியாகப் பதில் கிடைக்காததற்குக் காரணம் என்று தோன்றுகின்றது. மேலும் இதன்மூலம் அவர் நம்முடைய வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றியுள்ளார் என்று உணரும்போது, அவருக்கு நன்றி உடையவராய் இருத்தல் மற்றும் அவரைப் போற்றுவதல் குறித்தான பாடத்தையும் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

அடுத்ததாக நாம் விண்ணப்பம் பண்ணின ஜெபம் நிறைவேறுவதற்கு சில மணிநேரங்களோ, சில நாட்களோ, சில வாரங்களோ மட்டும் விழிப்பாய் கவனிப்பவர்களாயிராமல், தொடர்ந்து விடாமுயற்சியோடு நிலைத்திருக்கவேண்டும். நம் விசுவாசத்தை சோதிப்பதற்காகவோ அல்லது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவோ இன்னும் மேன்மையான நிலைக்கு நம்மைக் கொண்டுவருவதற்காகவே நம் விண்ணப்பங்களை நிறைவேற்றுவதில் கர்த்தர் காலதாமதம் செய்யக்கூடும். இவ்வாறு ஜெபத்துக்கு பதில்வந்தபோது, அந்த பதிலை எதிர்நோக்கி, மிகவும் பசிதாகத்தோடு இருந்த அனுபவங்களை ஒருவேளை நாமும் அடைந்திருக்கலாம். கர்த்தர் அவருடைய பிள்ளைகளின் கூக்குரலுக்கு அக்கறை காட்டாதவராய்

ஒருபோதும் இருப்பதில்ல என்றும், எப்படி உண்மையுள்ள ஆசிரியர் தன்னுடைய மாணவனுக்கு செய்வாரோ, எப்படி அன்பான பெற்றோர் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு செய்வார்களோ அப்படியே அவரும் நமக்கு எது நன்மையானதோ அந்த வழிமுறையின்படி செய்துமுடிக்க தொடர்ந்து ஈடுபடுவார் என்று நாம் நம்பவேண்டும். பரலோகத்திலுள்ள நம்முடைய பிதா நமக்கு அவரிடமுள்ள மேன்மையானவற்றையே கொடுக்கவிரும்புகின்றார். மேலும், “உத்தமமாய் நடக்கிறவர்களுக்கு நன்மையை வழங்காதிரார்”(சங்கீதம் 84:11). சிலசமயம் நாம் குறிப்பிட்ட காலம் காத்திருக்கவேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். மற்ற சமயங்களிலோ நம்முடைய விண்ணப்பங்களுக்கு உடனடியாக பதிலை எதிர்பார்க்கலாம்.

நாம் முழங்கால் பணிந்தாலும், அல்லது ஜீவியத்தில் ஓய்வின்றி பரபரப்பான சூழ்நிலையிலிருந்தாலும் நம் வாழ்வின் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும், அனுபவங்களிலும் அவருக்கு பிரியமான விதமாகவும், ஏற்புடைய விதமாகவும் ஊழியஞ்செய்யும்படிக்கும், நாம் சகிப்பதற்கும் அதிகமாக நமக்கு நேரிடும் உபத்திரவங்களில், நம்மை கேட்கமாக காக்கும் அவரது உதவிவேண்டி, நம் இருதயத்தில் கர்த்தரிடத்திற்கு தொடர்ந்து நாடவேண்டும். இதனால் அவருடைய ஏற்றகாலத்தில் நம்மை எல்லா தீமை மற்றும் அபூரணங்களிலிருந்து விடுவித்து, அவருடைய பரலோக ராஜ்யத்தில் ஓரிடத்தை நமக்காக அளிக்கவும் முடியும். அன்பான சகோதரர்களே, நம்முடைய போதகர் அதிகாரத்துடன் ஆணையிட்டபடி, “நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்” என்ற கட்டளையை தொடர்ந்து நாம் செயல்முறைப்படுத்துவோம்(மாற்கு 14:38).

ஜெபத்தில் நாம் போராடவேண்டுமா?

ஜெபத்தில் நாம் தரித்திருக்கவேண்டுமென்று வேதாகமம் நமக்கு கட்டளையிடுகிறபோதிலும், விடாமல் தொந்தரவு செய்த விதவையின் உவமையும் இதையே போதித்தாலும், “தேவனோடு ஜெபத்தில் போராடுதல்” என்று சிலர் பின்பற்றும் காரியத்தை நாம் பின்பற்றுவதற்கான உத்தரவாதம், நாம் அறிந்தவரை, தேவனுடைய வார்த்தையில் கூறப்படவில்லை. நமக்கு நன்மையானவற்றை கொடுக்க நம் தேவன் சித்தம் உள்ளவராய் இருக்கின்றார் என நாம் விசுவாசிக்கிறோம். ஆனால் தேவன் ஏதாகிலும் நமக்குத்தர சித்தம் இல்லாமல் இருந்தால், நாம் அதை விரும்பக்கூடாது. கர்த்தருக்கு சித்தம் இல்லாத ஒன்றை செய்யும்படியாக அவரை தூண்ட கடுமையாக முயற்சிக்கக்கூடாது. மாறாக அவருடைய சித்தம் மாத்திரம் செய்யப்பட விரும்பவேண்டும். யாக்கோபு, தேவதூதனோடு போராடினபோது அவர் சரியானதும் நேர்த்தியானதுமான காரியத்தையே செய்துள்ளார் என்று நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இன்று நம்மில் யாராகிலும் அவரது வழிமுறையைப் பின்பற்றியிருந்தால், நாம் அதைக்காட்டிலும் நன்றாகச் செய்திருப்போம். அது ஒரு அரிதான சம்பவம். தன் சகோதரன் ஏசாவிடமிருந்து தப்பி, பதான் அராமிற்கு ஓடினபின்பு, யாக்கோபு முதன்முறையாக தன்னுடைய வீட்டிற்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தான். ஏசா இன்னும் தன்னுடைய ஜீவனைக் கொல்ல நாடுவான் என்று அவன்பயந்திருந்தபொழுது, கர்த்தர் தேவதூதரில் உருவில் யாக்கோபுக்கு தன்னை வெளிப்படுத்தினார். தேவதூதன் தொடரவிடாமல் யாக்கோபை துண்டங்களாக்கியிருக்கலாம். ஆனால், “நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மை போகவிடேன்” என்று கூறத்தக்கதான உள்ளான நோக்கத்தை நிறைவேற்ற யாக்கோபை தூதன் அனுமதித்தார்.

தேவனுடைய விசேஷமான ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள அவருடன் போராடும் அவசியம் நமக்கு இல்லை. நாம் ஏற்கனவே இந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுள்ளோம். சிறு துணுக்குக்காக கூக்குரல் இடும் பணிவிடைக்காரர்களைப்போன்று நாம் இல்லை. கர்த்தர் நம்மீது சிறந்த மேலங்கியை உடுத்தியுள்ளார். தமது பரிசுத்தஆவியையும் நமக்கு அளித்துள்ளார். குறிப்பிட்ட சில காரியங்களை அவர் நிபந்தனையோடுகூட நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியுள்ளார். மேலும் நாம் விசுவாசத்திலும் தாழ்மையிலும் ஊக்கமான ஜெபத்துடனும் அவரிடம் தொடர்ந்துவரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆனால் ஜெபத்தில் போராடுவதை அவர் விரும்புவதில்லை.

இராஜ்யம் வாசலருகே உள்ளது

பாவத்தின் காரணமாக உலகம் முழுவதும் துன்பத்திலும் மிகப் பரிதாபகரமான நிலையிலும் உள்ளது. மேலும், நம்முடைய இருதயமோ, “எத்தனைக்காலம் ஓ கர்த்தாவே உம்முடைய ஜனங்களை விடுவிக்கவும் பூமியில் நீதியை ஸ்தாபிக்கவும் இன்னும் எத்தனைக்காலம்? என்று கூக்குரலிடுகிறது”. ஆகையால்,

“உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பூமியில் செய்யப்படுவதாக” என்று ஒவ்வொரு நாளும் நாம் ஜெபிக்கவேண்டும். இதில் நாம் சோர்ந்துபோகலாமா? கூடாது. காரணம், அதையே தொடர்ந்து விரும்பவும் அதற்காக ஜெபிக்கவுமே கர்த்தர் நமக்கு உத்தரவிட்டுள்ளார்.

இராஜ்யம் வரும் , இராஜ்யம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற இந்த சிந்தையையே நாம் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகின்றார். இந்த ஜெபத்தைக் கைவிடுவது என்பது நம்முடைய விசுவாசத்தை விட்டுவிடுவதாகும். தொடர்ந்து எதிர்பார்த்திருங்கள், தொடர்ந்து விசுவாசியுங்கள், இடைவிடாமல் தொடர்ந்து ஜெபியுங்கள். “உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக” என்று தொடர்ந்து சொல்லுங்கள். பூமியின் குடிகளெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படப்போகும் அந்த இராஜ்யத்தின் காலத்திற்காக, தொடர்ந்து ஏக்கத்தோடு காத்திருங்கள்.

இது, போராட்டம் என்ற நம்முடைய கண்ணோட்டத்தின்படியான அர்த்தத்தில் பார்க்கும் வார்த்தையிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டதாய் உள்ளது. இது, இடைவிடாமல் கேட்பதாகும். இது, ஸ்திரமாய் நிற்பதாகும். இது தொடர்ந்து நிலைத்திருத்தல் ஆகும். மேலும், நாம் எல்லாவற்றிற்காகவும் நன்றிசெலுத்தவேண்டும். கர்த்தருடைய நேரங்களில் ஒரு நிமிடத்தைக்கூட நாம் துரிதப்படுத்த எண்ணக்கூடாது. “உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக” என்று நாம் ஜெபித்தாலும் பிதா குறித்த காலத்துக்கு முன்பாகவே இராஜ்யம் வரவேண்டும் என்று விரும்புவதாக அர்த்தமாகிவிடாது. ஆனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட நம்முடைய கண்களுக்கு காலம் இன்னும் நீண்ட காலத்துக்கு தாமதிக்காது என்றும், அது சமீபத்தில் உள்ளது என்றும் தெரியும்.

ஜெபத்தில் ஒரே சீராக இருப்பதுபற்றியும், தீர்மானமாக இருப்பதுபற்றியும் நமது சபாவத்தின்படியான விருப்பம் எதுவாக இருந்தாலும், நாம் தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்தே நமக்கான அறிவுரைகளை எடுக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் நமது சபாவத்தின்படியான போக்கை ஜெபித்தாகவேண்டும். நம் பரலோகப்பிதா நமக்கு கொடுத்துள்ள அறிவுரை வார்த்தைகளுக்கு இசைவாக, நம் கண்ணோட்டங்களும், நமது நடக்கையும் இருக்க, நாம் உண்மையும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள பிள்ளைகளாயிருப்போமாக. “கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக்கொள்வீர்கள்” என்ற நம் குருவின் வாக்குத்தத்தத்தை நினைவில் கொள்வோமாக- யோவான் 16:24.

தேவனே உமது மூச்சுக்காற்றை எங்கள் மீதே வீசச்செய்யும்
 உமியும் உந்தன் ஒளியிழைதனையே எந்தன் கண்கள் கூசச்செய்யும்
 பரலோகத்தின் இரகசியமனைத்தும் புதைக்கப்பட்டே மறைந்தே கிடக்கும்
 ஆச்சர்யம் நிறைந்த பக்கங்கள் அனைத்தின் மீதும் வீசிவிடும் - அவை
 எங்கள் இளைஞரை ஆசீர்வதித்தே முதியோர்களுக்கே வழிகாட்டும்
 புயலின் ஆழத்தில் கால்தடம் பதிக்கும் விசுவாசத்தை அங்கீகரியும்
 உந்தன் தொனியே எமை கூவியழைக்கும், வைராக்கியம் கொண்டே மலையில் ஏற்றும்
 நாடோடி தன்னைத் தேடிப்பிடித்தே, வீட்டிற்குள்ளே கொண்டே வாரும்
 உந்தன் ஆற்றல் எந்தன் உள்ளத்தில் ஒளிரச் செய்யும் ஆற்றல் தாரும்
 இரட்சகா நாங்கள் உந்தன் சாயலாய் மாறி பிரகாசிக்க, போதிக்க, அன்புசெய்ய
 உம்மைப்போலவே வாழ்ந்திட வேண்டி தேவனே எமக்கே கற்றே தாரும்

R5836

ஆ வ ி க் கு ர ி ய
வ க் கு த் த த் த ங் க ளு க் கு , ச ப வ
ம ம் சீ க இ ஸ் ர யே ல ா
சு த ந் த ர வ ளி க ள் அ ல் ல

“இஸ்ரேயல் தேடுகிறதை அடையாமல் இருக்கிறார்கள். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ அதை அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் இன்றையதினம் வரைக்கும் கடினப்பட்டிருக்கிறார்கள்” - ரோமர் 11:7

“வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும், உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் உண்டாயிருக்கிறது”(அப் 2:39) என்ற அப்போஸ்தலர் பேதுருவின் வார்த்தைகள், இஸ்ரவேலருடனான கர்த்தருடைய அனைத்து செயல்பாடுகளுக்கும், தன்னுடைய ஊழியக்காரன் ஆபிரகாமின் சந்ததியாராக, அவர்களோடு செய்த உடன்படிக்கைக்கும் முழுவதும் இசைந்திருக்கிறது. ஆபிரகாமோடு கர்த்தர் பண்ணின “சந்ததியானது,” ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபின் மாம்சீக சந்ததியை - அதாவது, மோசேயின் பிரமாணத்திற்கு கீழானவர்களான யூத தேசத்தையே குறிப்பதாக பல நூற்றாண்டுகளாக கருதப்பட்டது. ஆனால், சுதந்தரராவதற்கான இந்த வாக்குத்தத்தை அடைய ஒரு நிபந்தனை காணப்பட்டது, தேவன் இஸ்ரவேலருடனான உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசித்திருந்தபோது, அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றும் பட்சத்தில், நித்திய ஜீவனை பெற்று, பூமியின் எல்லா வம்சங்களான அனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கும் உரிமையை சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள் என்பதையும், பிரமாணத்தைநிறைவேற்றாத பட்சத்தில் இந்த அனைத்து கிருபைகளிலிருந்தும் அவர்கள் நீக்கப்படுவார்கள் என்பதை புரிந்துகொண்டனர்.

இஸ்ரவேலைச் சார்ந்த ஒருவராலும் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றக்கூடாது என்று தேவன் அறிந்திருந்தார். மேலும், நம் கர்த்தருடைய நாட்களுக்கு முந்தைய காலப்பகுதியில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த (சுபாவத்தின்படியான) மாம்சீக இஸ்ரவேலர்களில் ஒருவரும் கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய சரீர் அங்கங்களாக ஆவார்கள் என்ற எந்த ஒரு சிந்தனையும் அவர் கொண்டிருக்கவில்லை. இயேசுவானவர் முதலாவதாக வந்திருந்து வழியைத் திறந்துவைக்கும் வரையிலும், கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் ஒருவனும் அங்கமாக முடியாது என்று அவர் அறிந்திருந்தார். எனினும், யூதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெறுமையான சலுகையாக இது இருக்கவில்லை. இஸ்ரவேலர் அனைவரும் ஆவிக்குரிய சந்ததியான கிறிஸ்துவின் சபையில் அங்கங்களாவார்கள் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணவில்லை. சில நிபந்தனைகளின்பேரில் அவர்கள் பூமியின் ஜாதிகள் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிப்பார்கள் என்று மட்டுமே அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தார். ஆவிக்குரிய சந்ததி குறிப்பிடப்படாததால் உலகத்தை ஆசீர்வதிப்பவர்களாக அவர்களுக்கு குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததை அடைவதில் (சுபாவ)மாம்சீக சந்ததியார் நியாயமான வரிசையில் உள்ளனர்.

கிறிஸ்துவுக்கு முன் ஆவிக்குரிய வாக்குத்தத்தங்கள் இல்லை

இஸ்ரவேல் நித்திய ஜீவனுக்கான உரிமையைப் பெறவும், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களில் ஏதாகிலும் ஒன்றில் பங்கடையவும், நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவது இன்றியமையாததாக இருந்தது. ஆனால் அவர்களால் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. அதன் விளைவாக அவர்களில் ஒருவரும் ஜீவனை ஆதாயப்படுத்தவில்லை. ஆயினும், ஒருசிலர் தேவனிடம் தங்களுடைய அங்கீகரிப்பிற்கு உரியவர்கள் என்று அவர் அறிவதும் அளவிற்கு, தேவனிடம் இருதயபூர்வமான உண்மையை வெளிப்படுத்தினர். தேவன் ஏற்றகாலத்தில் அளிக்கப்போகும் மீட்பர் மூலம், “பூமியின் அனைத்து வம்சங்களையும்” ஆசீர்வதிக்கப்போகிற “சந்ததியில்” இந்த உண்மையும், கீழ்ப்படிதலுமுள்ளவர்கள் தங்களை ஒரு பாகமாக்குவதற்கான நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றினர். ஆவிக்குரிய சந்ததியை குறித்தான தேவனுடைய நோக்கம் பற்றின அறிவு இவர்களுக்கு இல்லாததால், மனுக்குலம் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிக்கும் மாம்சீக சந்ததியில் ஓர் இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது மாத்திரமே இவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. முற்பிதாக்களாகிய இவர்கள், இராஜ்யத்தில் மகிமையான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று பரிசுத்தவானாகிய பவுல் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். “இவர்களெல்லாரும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை அடையாமல், விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள்... அவர்கள் நம்மையல்லாமல் பூரணராகாதபடிக்கு விசேஷித்த நன்மையானதொன்றை தேவன் நமக்கென்று முன்னதாக நியமித்திருந்தார்” -எபிரேயர் 11:13,40.

இயேசு அவருடைய நாட்களிலிருந்த விசுவாசமற்ற யூதர்களிடம், “நீங்கள் ஆபிரகாமையும், ஈசாக்கையும் யாக்கோபையும், சகல தீர்க்கதரிசிகளையும், தேவனுடைய இராஜ்யத்திலிருக்கிறவர்களாகவும், உங்களுையோ புறம்பே தள்ளப்பட்டவர்களாகவும் காண்பீர்கள்” என்று அறிவித்தார். (லூக்கா 13:28). கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாக வாழ்ந்த உண்மையுள்ள பரிசுத்தவான்கள், இராஜ்யத்தின் மனித பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள். இவர்கள் தீர்க்கதரிசியான தாவீது மூலம் கர்த்தர் அறிவித்ததுபோல, “பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக இருப்பார்கள்”(சங்கீதம் 45:16). இவ்விதமாக அவர்கள் மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

கிறிஸ்து வரும் வரையிலும், ஆவிக்குரிய சந்ததி குறித்தான தம்முடைய திட்டத்தை புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாக, யூதர்களை தேவன் வழிநடத்தவில்லை. அவருடைய திட்டத்தில் உள்ள இந்த அம்சத்தை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கும், இந்த சந்ததி வகுப்பாரில் இடம்பெறும் நபர்களை அழைப்பதற்குமான அவருடைய காலம் இன்னும் வந்திருக்கவில்லை. இந்த அழைப்புக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்கள் எவ்விதத்திலும் வஞ்சிக்கப்படவும் இல்லை, எதிலும் ஏமாற்றப்படவும் இல்லை. உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கிறவர்களாக்குவதற்காக அவர்கள் முன்பு வைக்கப்பட்டிருந்த வாய்ப்புகள் பற்றி மாத்திரமே தேவன் அவர்களிடம் கூறியிருந்தார். இந்த வாய்ப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டு, தங்களால் முடிந்த அளவில் முழு கீழ்ப்படிதலை கர்த்தருக்குக் காட்டினவர்கள், இராஜ்யத்தின் பூமிக்குரிய பாகத்திற்கும், அதனுடன் வரும் வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் சுதந்திரர்களானார்கள்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு வந்தபோது, யூதருக்கான கிருபையில் மீதமிருந்த “எழுபது வாரங்களின்” (அடையாளமான) முடிவுகாலம் வரையிலான அவருடைய ஊழியம் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய ஊழியமும் இஸ்ரவேலருடனான தேவனுடைய ஒப்பந்தப்படி, யூதருக்கே வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் யாரெல்லாம் செம்மையான இருதய நிலையில் காணப்பட்டார்களோ அவர்கள் அனைவரும் சந்தேகமின்றி செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். தம்முடைய சிநேகிதனாகிய ஆபிரகாமின் மாம்சீக சந்ததியாக இருந்து, தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாக யூதர்கள் இருந்ததினிமித்தம், ஆவிக்குரிய சந்ததியை அழைப்பதற்கான காலம்வந்தபோது, அந்த சந்ததியாகும் வாய்ப்பு முதலில் இஸ்ரவேலுக்கே போகவேண்டும். பின்பு, புறஜாதிகளின் மத்தியிலிருந்து போதுமான எண்ணிக்கையை தெரிந்தெடுத்து, சவிசேஷ சபையான ஆவிக்குரிய சந்ததியை நிறைவாக்கும் பொருட்டு அழைப்பானது புறஜாதிகளிடம் சென்றது.

சபை மகிமையடைந்தபின்னர், பூமிக்குரிய சந்ததியின் ஆசீர்வாதம் தொடரும். இந்த பூமிக்குரிய சந்ததியின் பிரதானமானவர்கள், “பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக” இருக்கும் முற்பிதாக்களாக இருப்பார்கள். பின்பு புதிய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளின் கீழ் வருபவர்கள் எல்லோரும், இஸ்ரவேலோடு இணைந்து ஆபிரகாமின் சந்ததியாவார்கள். விளைவாக, கர்த்தரால் முன்னுரைக்கப்பட்டதுபோல, ஆபிரகாமின் சந்ததி, “கடற்கரை மணலைப்போல” திரளாகக் காணப்படுவார்கள். “உன் சந்ததியாக மாறுவதன்மூலம் பூமியின் வம்சங்கள் அனைத்தும் தங்களை ஆசீர்வாதத்திற்கு உட்படுத்திக்கொள்வார்கள்” என்பதே தேவன் ஆபிரகாமோடு பண்ணின உடன்படிக்கைக்குத் தொடர்பான ஒரு வாக்கியத்தின் வெளிப்படையான பொருளாகும். ஆனால் அனைவருக்குமான ஆசீர்வாதம், தலை மற்றும் சரீரமாக மகிமையடைந்த சபையாகிய ஆவிக்குரிய சந்ததியின் மூலமாகவே வரும். ஆகையால், தேவனுடைய திட்டம் ஆவிக்குரிய சந்ததிக்கு அதிக ஆசீர்வாதங்களைக் கொடுத்து, மாம்சீக சந்ததிக்கு குறைவாகக்கொடுப்பது போன்று தோன்றலாம். ஆயினும், அவருடன் இசைந்து காணப்படுகிற யாவருக்கும் மிகவும் பெரிதான ஆசீர்வாதங்களே பங்காக இருக்கும்.

தேவனால் மேலான ஸ்தானத்துக்கு அழைக்கப்படுதல்

மாம்சீக இஸ்ரவேல் ஒருபோதும் ஆபிரகாமுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தின் எந்த ஒரு பாகத்திற்கும் நிபந்தனையின்றி சுதந்தரர்கள் ஆகவோ, அந்த வாக்குத்தத்தத்தின் பிரதானமான, முதன்மையான ஆவிக்குரிய பாகத்திற்கு ஒரு ஜாதியாக சுதந்திரர்களாகவோ ஆக்கப்படவில்லை. அவர்கள் நித்திய ஜீவனுக்கு தகுதியானவர்களா இல்லையா என்று சோதித்துப்பார்க்க, அவர்களுடைய நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையில் வெளியாக்கப்பட்டிருந்த தேவனுடைய பிரமாணத்திற்கு முன்பாக சோதனைக்குட்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். அப்படியே, நம் கர்த்தராகிய இயேசுவும் மாம்சமாக்கப்பட்டபோது நியாயப்பிரமாணத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டவராக - கீழானவராக பிறந்தார்(கலாத்தியர் 4:4). அவர் பரிபூரணராயும், நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினவராகவும் காணப்பட்டதே தேவனுடைய ஏற்ற சமயத்தில் ஆதாமுக்கு பதிலாக தம்முடைய சரீரத்தை அவரால் ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க முடிந்தது. அவர் உண்மையாய் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றியது, நித்திய ஜீவனுக்காக அவர் பெற்றிருந்த உரிமையை உறுதிப்படுத்தியது. மேலும் தேவனுடைய ஏற்பாட்டில் அந்த ஜீவனை மனுஷனாக இருந்து அவர் பலிசெலுத்தியது, அவரை அண்டசராசரத்தில் யேகோவாவுக்கு அடுத்த உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு - உலக மனுக்குலத்திற்கான யேகோவாவின் இரட்சிப்பின் திட்டத்தை அதிகாரத்துடன் செயல்படுத்த உயர்த்தியது. இவ்விதமாக, அவர் ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததிக்குத் தலையானார்.

இயேசு தன்னை அர்ப்பணித்தபோது, ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டார். அவர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலில் ஆவியில் பிறந்து, ஆவியில் முழுமையடைந்தார். மேலும் இத்தகைய நிலைக்கு அவரே முதற்பேறுமானவர். ஆனால் இதைத்தொடர்ந்து செம்மையான இருதயம் கொண்டிருந்த யூதர்களும், இதே நிபந்தனைகளின்பேரில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். ஆனால் ஆவிக்குரிய சந்ததியாக அழைக்கப்பட்டவர்களை நமது கர்த்தராகிய இயேசுவைப்போல - பூரணமானவராக, தேவன் உண்மையிலேயே நீதிமானாக்காமல், அவர்களை விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்குகிறார். இயேசு எவ்வித குறைவும் இல்லாத பரிபூரணராக இருந்தார் - அவரைக் குறித்து அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், “பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விடக்கிடவரும்” என்று கூறுகின்றார்(எபிரேயர் 7:26). இயேசுவின் பின்னடியார்கள் நீதிமான்களாக எண்ணப்படத்தக்க - அதாவது பரிபூரணர்களாக கருதப்பட, தேவன் அவர்களின் இயேசுவின் விலைக்கிரயத்தினால் உண்டாகும் தகுதியை சமத்துகிறார்.

இந்த எண்ணப்படுதலின் முழுநோக்கம், பலிசெலுத்துவதன் மூலம் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகும் சிலாக்கியத்தை நமக்குத் தரவேண்டும் என்பதே. ஆகையால் பிதாவினுடைய ஏற்பாடு என்னவெனில், நாம் இயேசுவின் சீஷர்களாக விரும்பும் பட்சத்தில், நாம் நமது சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரை பின்பற்றிச்சென்று, மாம்சத்திற்கும் சுயத்திற்கும் உலகப்பிரகாரமான யாவற்றிற்கும் மரிக்கவேண்டும் என்பதே. அப்பொழுது கிறிஸ்து நமக்கு பரிந்துபேசுகிறவராகிறார். அப்படிப்பட்ட அனைவரையும் பிதா தம்முடைய புத்திரர்களாக ஏற்றுக்கொள்கிறார். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாய் இருக்கும் மீட்பை ஏற்றுக்கொண்ட யாவருக்கும், “அப்படியிருக்க சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரிவர்களை பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டுமென்று தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை”(ரோமர் 12:1) என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் புத்திமதி கூறுகிறார்.

அழைக்கப்பட்டவர்கள் - இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயிரம் பேர்

நம்முடைய பலியின் பரிசுத்தம் என்பது நம்மால் உண்டானதல்ல. ஆனால் நமது இரட்சகரின் பலியினால் சமத்தப்படும் பரிசுத்தத்தின்மூலம் அது நம்முடையதாகிறது. நம்முடைய குறைபாடுகள் அனைத்தும் அவருடைய விலைக்கிரயத்தின்மூலம் தள்ளப்பட்டு ரத்து செய்யப்படுகிறது. மேலும் தங்களையே பலியாக அர்ப்பணிக்கிறவர்கள் மாத்திரமே ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலின் அங்கங்களாக முடியும். மற்றவர்களைப்பொருத்தமட்டில், அதாவது ஒருவேளை முழு உலகமும் நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றினாலும், அவர்களால் ஆவிக்குரிய சந்ததியாக முடியாது. காரணம் தேவனுக்கு 1,44,000பேர் மாத்திரமே அவசியம்(வெளிப்படுத்தல் 14:1,3). எனவே ஆவிக்குரிய சந்ததியில் ஒருவராகும் இந்த சிலாக்கியம் என்பது யூதர்கள் வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்திரர்களாக பெற்றிராத ஒன்றாகும். இந்த வாய்ப்பு, “முதலாவது யூதர்களுக்கு” என்று பரிசுத்தவானாகிய பவுல் கூறுகிறார். இப்படி கூறியிருப்பது ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களுக்கான சுவிசேஷ அழைப்பு முதலில் யூதர்களுக்கே சென்றது -நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான கட்டளையாக அல்ல, மாறாக சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டு இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதற்கான அழைப்பாகவே கொடுக்கப்பட்டது என்றே அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டதாக நாம் எண்ணுகிறோம். இந்த வாய்ப்பு, சுவிசேஷ சிலாக்கியங்கள் துவங்கியபோது வாழ்ந்துகொண்டிருந்த யூதர்களுக்கு முதலில் அளிக்கப்பட்டது. இவர்களில் யாரேனும், கிறிஸ்துவோடுகூட பலியின் உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசிக்க விருப்பமுற்றால், அவர் அவர்களை தம்முடைய சீஷர்களாக ஏற்றுக்கொள்வார்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மூலம் ரோமர் 11ம் அதிகாரத்தில் தேவன் சித்தரித்துள்ள காட்சியில், ஓலிவ மரத்தின் அடிமரம் மற்றும் கிளைகளை இஸ்ரவேலும், மரத்தின் வேரானது உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும்படியாக தேவன் ஆபிரகாமுக்குக் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தையும் குறிக்கிறது. தேவன் அவர்களுக்கு தம்முடைய திட்டத்தை விளக்காமல், “நீங்கள் என்னுடைய சொந்த ஜனமாக இருப்பதற்கு என்னுடனான உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசிக்க விரும்புகிறீர்களா? என்றே கூறினார். இதற்கு “ஆம்” என்பதே பதிலாக இருந்தது. “எப்போது நீங்கள் ஆயத்தமாயிருப்பீர்கள்” அவர்கள், “நாங்கள் இப்பொழுதே ஆயத்தமாயிருக்கிறோம்” என்று பதிலளித்தனர். இப்படியாக இந்த உடன்படிக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டு, வாக்குத்தத்தம் என்னும் வேரிலிருந்து வளர்கிற மரமாக அல்லது ஜாதியாக ஏற்படுத்தப்பட்டனர்.

வாக்குத்தத்தமானது ஆவிக்குரியதாகவே இருந்தது. ஆயினும் , இந்த உண்மை நெடுங்காலமாய் மறைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆவிக்குரிய சந்ததி மூலமாய் அல்லாமல் தேவன்எந்த ஒரு காரியத்தையும் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் இதை மாம்சீக இஸ்ரவேலோ அறிந்திருக்கவில்லை. தங்கள் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமுக்குப் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்தை தாங்கள் பெற்றுக்கொள்வார்களேயானால், தேவன் தங்களிடத்தில் எதிர்பார்த்ததையெல்லாம் நிறைவேற்றுவோம் என்று அவர்கள் வாக்களித்தார்கள். அவர்கள் அறிந்திராத ஒன்றை,தாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம் என்று நினைத்திருந்தனர். எப்படியாகிலும், விசேஷித்தவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று அவர்கள் ஆவல் கொண்டிருந்தனர். மேலும் இந்த எண்ணம் மற்றும் நம்பிக்கையை பரிசுத்தவானாகிய பவுல் சொல்லியிருக்கிறபடி, அவர்கள் இயேசுவின் நாட்கள் வரையிலும் கொண்டிருந்தனர். “இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் ஆராதனை செய்துவருகிற நம்முடைய பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாரும் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறுமென்று நம்பியிருக்கிறார்கள்” (அப் 26:7). மேலும் அப்போஸ்தலர் கூறுவது, “இஸ்ரவேலர் தேடுகிறதை அடையாமலிருக்கிறார்கள், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ அதை அடைந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் இன்றைய தினம்வரைக்கும் கடினப்பட்டிருக்கிறார்கள்” அதாவது, யூதர்கள் மத்தியிலிருந்து கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக வந்தவர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் ஆனார்கள் - ரோமர் 11:7.

தங்களுக்கான பரிசேயின் காலத்தில் இஸ்ரவேலின் தோல்வி

யூதர்கள் ஆசீர்வாதத்தை சுதந்தரிக்கும்படியாக வைக்கப்பட்டிருந்த நிபந்தனை என்ன? அது, அவர்கள் தங்கள் ஜீவனை பலியாக செலுத்தவேண்டுமென்பதே. மேலும், வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவோம் என்று அவர்கள் கூறியதில் எந்தளவு உண்மையாயிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் பரிசீலிக்கப்படுவார்கள். ஆனால், நாசரேத் ஊரானாகிய இயேசுவை உங்கள் மேசியாவாக ஏற்றுக்கொண்டு, உங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, அவரைப் பின்பற்றுவீர்களா? என்ற செய்தி அவர்எரிடம் வந்து, இந்த கேள்விக்கு அவர்கள் பதிலளிக்கவும் அழைக்கப்பட்டனர். இப்படியாக அவர்கள்மீது சோதனைவந்தது. தேவனுடைய சொந்த ஜனமாக இருந்து அவரிடத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாகத் தங்களை அறிக்கைசெய்த விஷயத்தில், அவர்களுடைய உண்மையின் அளவு நிரூபிக்கப்படும் இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு முகமுகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் பரிசேயில் தோற்றுப்போனார்கள். “அவர்களெல்லாரும் போக்குச்சொல்லத் தொடங்கினார்கள்(லூக்கா 14:18). தேவனுடைய நிபந்தனைகளையும், அவருடைய திட்டத்தை அவர் நிறைவேற்றும் வழியையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமா? என்று உறுதியான முடிவெடுக்கவேண்டிய தருணம் வந்தபோது வெகுசிலரே ஆயத்தப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் கவனித்துக்கேட்டு, ஒருவன் தன் வயலுக்கும், ஒருவன் தன் வியாபாரத்துக்குமாக கடந்துசென்றனர். விலை மிகவும் அதிகமாய் இருந்தது.

இந்த மனநிலையில் காணப்படுபவர்கள், தாங்கள் வெளிப்படையாக அறிக்கை பண்ணின பிரகாரம் வாழாதவர்கள் ஆவர். ஆனால் தேவன் ஒன்றுமில்லாததற்கு அந்த வாக்குத்தத்தத்தை பண்ணவில்லை. ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கைக்கு சுதந்திரர்களாவதற்கு இஸ்ரவேலர்கள் பாத்திரவான்கள் அல்லாதது நிரூபணமானதும், இவர்கள் முறிக்கப்பட்டு, புறஜாதியார் இவர்களின் இடத்தை எடுக்கவும், “ஒலிவமரத்தின் வேருக்கும், சாரத்துக்கும்” உடன் பங்காளிகளாகும்படிக்கு ஒட்டவைக்கப்பட்டனர்(ரோமர் 11:17). தேவனுடைய வார்த்தையின் பிரகாரமாக தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய விருப்பம் கொண்ட யூதர்கள் மாத்திரம் ஒலிவ மரத்தின் கிளைகளாக இருப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மாத்திரம் ஆவிக்குரிய சந்ததியின் அங்கங்களாக வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்திரர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். சபாவத்தின்படியான சந்ததியின் எல்லா “உத்தம இஸ்ரவேலர்களும்” கூட்டிச்சேர்க்கப்பட்ட பின்னர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் முழு எண்ணிக்கை நிறைவடையும்படி செய்தியானது புறஜாதிகளிடம் சென்றது. ஆயினும், “அவர்கள் அவிசவாசத்திலே நிலைத்திராதிருந்தால்” தேவனுடைய முந்தைய ஜனங்கள் தாங்கள் முறிக்கப்பட்ட ஒலிவமரத்தில் மறுபடியும் ஒட்டவைக்கப்படுவார்கள் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மூலம் கர்த்தர் நமக்கு ரோமர் 11ம் அதிகாரத்தில் கூறுகின்றார். “புறஜாதியாருடைய நிறைவு உண்டான” பின்பு, “இந்தப் பிரகாரம் இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்” ஆ, தேவனுடைய அன்பு மற்றும் நன்மையின் ஐசுவரியம்”

1,44,000 வளர்ச்சி அடைய நீண்டகாலம் பிடித்தது

இயேசுவின் நாட்களில் வாழ்ந்த யூதர்கள் அனைவரும், ஒருவேளை தேவனை தங்கள் முழு இருதயத்தோடும், தங்களின் முழு ஆத்துமாவோடும், முழு பெலத்தோடும் அன்புசெய்து முழுமையான அர்ப்பணிப்பை செய்திருப்பார்களேயானால், அவர்களின் பலியை தேவன் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார் என்றே நாம் உணர்கிறோம். அது சம்பவித்திருந்தால், கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் எத்தனைபேர் இருந்திருப்பார்கள் என்று நமக்குத் தெரியாது. தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையை தேவன் ஒருவேளை கூட்டியிருப்பார். ஆனால் இருக்கிற பிரகாரம், சரீரம் நிறைவடைய போதுமான எண்ணிக்கையானவர்களை கண்டுபிடிக்க - கிட்டத்தட்ட பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகள் நீண்டகாலம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவர்களுடைய எண்ணிக்கையை கர்த்தர் 1,44,000 ஆக நிர்ணயித்துள்ளார்.

அவர்கள் அங்கே உட்கார்ந்து, அவரைக் காவல் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் - மத்தேயு 27:36

அங்கே அமர்ந்து காவல் காத்தனர்,
அழகின் அழகையே காவல்காத்தனர்
பற்கள் கடித்தே கூட்டம் கடந்தும்
இரக்கமில்லா கண்கள் கொண்டும்
உறைந்துபோன பார்வையுடனே,

அங்கே அமர்ந்தே காவல் காத்தனர்.
அவரது ஆடை விலைமிகுந்தது
கறைகளும் தையலுமில்லாதிருந்தது.
உலகின் மாபெரும் பாவம் சுமக்கும்
துன்ப மனிதனை காவல் காத்தனர்

காரிருள் கதிரை மூடியபோதும்,
எல்லாம் முடிந்தது என்றபோதும்
அங்கே அமர்ந்து காவல் காத்தனர்
அழகின் அழகையே காவல்காத்தனர்

துன்புறும் உந்தன் பிள்ளைதன்னை
இரக்கம் இல்லா கண்கள்கொண்டே
நான் உற்றுப்பார்க்கத் தடைகொண்டு வாரும்,
பரலோகத்தின் தேவனே இன்றே.
எதிரிகள் அவரை தூற்றியபோதும்
உயிரின் இரத்தம் சிந்தியபோதும்,
இருண்ட நாளும் முடிந்தபோதும் அங்கே
அமர்ந்தே காவல்காத்தனர்.

எனது மரணம் நிகழும் வரைக்கும்
அவருக்கு வலிமை அமைதி சேர்க்க
தேவனே எனக்கு அன்பு இருதயம்
அளித்தே சமாதான புறாவாய் மாற்றும்
- ஜி.டபள்யூ. செய்பர்ட்.

கொடுமையாய் தீ(மை)யின் ஜிவாவலைகளுடே,

கொளுத்தும் போதே வேற்றெண்ணம் வேண்டாம்
மாறுபட்ட எண்ணம் கொள்ளாமல்,
அவரது நாமப் புகழ்பாடு.

அவருக்காக பாடுபடும்
துன்பம் தன்னில் தோள்கொடுக்கும்
உறுதிதன்னை எண்ணுகிறார்,
உண்மையாய் கணக்கீடு செய்கின்றார்

சத்தியம் மறுத்து செய்திகள் எதிர்த்து,
புறக்கணித்தே உம்மிடமே
அன்பிற்குரியவர் பதிலுக்காய்,
முள்ளாய் திருப்பிக் குத்துகையில்,

இந்தப் பாதையில் பயணித்து,
அழியாமைக்கே சென்றுவிட்ட
அவரையே நீயும் எண்ணிப்பார்த்து,
நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்
